



Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2021. december 22.
(OR. en)

15296/21

**Intézményközi referenciaszám:
2021/0434(CNS)**

**FISC 253
ECOFIN 1299
IA 217**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2021. december 22.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2021) 565 final
Tárgy:	Javaslat – A TANÁCS IRÁNYELVE a fedőszervezetek adózási célú, visszaélészerű felhasználásának megelőzésére irányuló szabályok megállapításáról és a 2011/16/EU irányelv módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2021) 565 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2021) 565 final



Brüsszel, 2021.12.22.
COM(2021) 565 final

2021/0434 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a fedőszervezetek adózási célú, visszaélészerű felhasználásának megelőzésére irányuló szabályok megállapításáról és a 2011/16/EU irányelv módosításáról

{SEC(2021) 565 final} - {SWD(2021) 577 final} - {SWD(2021) 578 final} -
{SWD(2021) 579 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

2021. május 18-án az Európai Bizottság közleményt fogadott el „A 21. század társasági adózása”¹ címmel, hogy előmozdítsa a szilárd, hatékony és méltányos társaságiadó-rendszert az Európai Unióban. Hosszú távú és rövid távú jövőképet vázol fel annak érdekében, hogy támogassa Európa Covid19-világjárványból való kilábalását, és megfelelő állami bevételeket biztosítson az elkövetkező években. Célja, hogy méltányos és stabil üzleti környezetet teremtsen, amely fellendítheti a fenntartható és munkahelyteremtő növekedést az Unióban. Ez a javaslat egyike azoknak a rövid távú, célzott kezdeményezéseknek, amelyeket a Bizottság a közleményben a jelenlegi adórendszer javításának eszközeként bejelentett, különös tekintettel a méltányos és hatékony adórendszer biztosítására.

Bár az elmúlt években jelentős előrelépés történt ezen a területen, különösen az adókikerülés elleni irányelv (ATAD)² elfogadásával és a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv (DAC)³ hatályának kiterjesztésével, a minimális tartalommal és gazdasági tevékenységgel nem rendelkező jogi személyek továbbra is annak a kockázatát hordozzák magukban, hogy nem megfelelő adózási célokra használják őket, például adókikerülésre és adócsalásra, amint azt a közelmúltban a médiában tömegesen napvilágra került információk⁴ is megerősítették. Bár az ilyen szervezetek használatának megalapozott okai lehetnek, további intézkedésekre van szükség az olyan helyzetek kezelése érdekében, amikor az adózók megkerülik az adójog szerinti kötelezettségeiket, vagy az adójog tényleges céljával ellentétesen cselekednek azáltal, hogy visszaélnék olyan vállalkozásokkal, amelyek nem végeznek tényleges gazdasági tevékenységet. Az ilyen helyzetek eredményeként csökken az adózók teljes adókötelezettsége. Ez pedig az adóteher átrendeződéséhez vezet a becsületes adófizetők kárára, és torzítja az üzleti döntéseket a belső piacon. Ha nem kezelik hatékonyan, ez a helyzet tisztességtelen adóversenyhez és az adóterhek tisztességtelen eloszlásához vezet. Ez az irányelv minden olyan vállalkozásra vonatkozik, amely adóügyi illetőséggel rendelkezőnek minősül, és jogosult arra, hogy adóügyi illetőséget igazoló dokumentumot kapjon valamely tagállamban.

Mivel a célja a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési és adócsalási gyakorlatok elleni küzdelem, ez az irányelv az adókikerülés és az adócsalás elleni szabályokat állapít meg egy adott területre vonatkozóan. Eleget tesz az Európai Parlament fedőszervezetek adózási célokra történő, visszaélészerű felhasználása elleni uniós fellépés iránti kérésének, és általában véve több tagállam, vállalkozás és a civil társadalom azon igényének, hogy erősebb és koherensebb uniós megközelítést alkalmazzanak az adókikerüléssel és az adócsalással szemben.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

Ez az irányelv a közvetlen társasági adózásra vonatkozó központi uniós stratégia része, amelynek célja annak biztosítása, hogy mindenki méltányosan viselje a rá eső részt. A Bizottság az elmúlt évtizedben következetesen folytatta az adókikerülés és adócsalás elleni küzdelemre irányuló politikáit.

¹ COM(2021) 251 final.

² A Tanács (EU) 2016/1164 irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról (HL L 193., 2016.7.19., 1. o.).

³ A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

⁴ Lásd például az OpenLux vizsgálatot és a közelmúltban a Pandora Papers vizsgálatot.

Példaként említendő, hogy a Bizottság 2012-ben ajánlást tett közzé az agresszív adótervezésről, amelyben konkrét intézkedéseket ajánlott a tagállamoknak az adóztatás kettős elmaradásával és az adózási célú mesterséges megállapodásokkal szemben. 2016-ban elfogadták az adókikerülés elleni irányelvet (ATAD) annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamokban összehangoltan hajtsák végre az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos nemzetközi projekt intézkedéseiből eredő, adókikerülés elleni kulcsfontosságú intézkedéseket. Ezzel párhuzamosan a közigazgatási együttműködésről szóló irányelvet (DAC) 2011-es elfogadása óta több alkalommal felülvizsgálták és kiterjesztették annak érdekében, hogy lehetővé váljon az adózással kapcsolatos információk, többek között a feltételes adómegállapításokra és a konstrukciók adótervezésben közreműködő személyek általi kötelező bejelentésére vonatkozó információk széles körű és időben történő cseréje az egész EU-ban. Nemzetközi szempontból többek között 2017 óta közzéteszik az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékét azzal a céllal, hogy megvédjék a tagállamok adóalapját a harmadik országok káros adózási gyakorlataitól.

A meglévő uniós szintű adóügyi eszközök azonban nem tartalmazzak kifejezett rendelkezéseket a fedőszervezetekre, azaz azokra a szervezetekre vonatkozóan, amelyek nem végeznek tényleges gazdasági tevékenységet, habár feltehetően végezniük kellene, és amelyekkel adókikerülés vagy adócsalás céljából visszaélhetnek. A közelmúltbeli adózási botrányok rávilágítottak arra a kockázatra, amelyet az ilyen szervezetek jelenthetnek az egységes piacra és különösen a tagállamok adóalapjára nézve.

- **A javaslat egyéb uniós politikákkal való összhangja (a szakpolitikai terület szempontjából jelentős esetleges jövőbeli kezdeményezések)**

Ez az irányelv a szilárd, hatékony és méltányos uniós társaságiadó-rendszert célként kitűző, „A 21. század társasági adózása” című bizottsági közlemény folytatásának tekinthető, és az ebben a közleményben előirányzott szakpolitikai kezdeményezések egyikét tükrözi. Ily módon számos más, a Bizottság által párhuzamosan, rövid és hosszú távon támogatott szakpolitikai kezdeményezést egészít ki. Ezek közé tartozik a multinacionális csoportokra vonatkozó globális minimum adómérték Unión belüli biztosításáról szóló irányelvjavaslat. Ez az irányelv, amelynek célja, hogy meggátolja az Unióban letelepedett fedőszervezetek adózási célú igénybevitelét, szélesebb körű hatállyal rendelkezik, mint a minimum adómértékre vonatkozó irányelv, mivel minden olyan jogi személyre és jogi konstrukcióra kiterjed, amely adóügyi illetőséggel rendelkezik az Unióban, a bevételeken alapuló küszöbérték nélkül. Másrészt a minimum adómértékre vonatkozó jogi keret csak a multinacionális vállalatcsoportokra és a 750 millió EUR-t meghaladó együttes bevétellel rendelkező, nagy méretű belföldi csoportokra vonatkozik. Az ilyen csoportok ezen irányelv hatálya alá is tartoznak. Ennek oka, hogy a két kezdeményezésnek eltérő a célja.

A minimum adómértékre vonatkozó jogi keret kizárólag az adómértékre, azaz az adó szintjére vonatkozik. Nem érinti az adóalap potenciálisan káros jellemzőit. Nem foglalja magában annak vizsgálatát sem, hogy a szervezet elegendő tartalommal rendelkezik-e ahhoz, hogy elvégezze azt a tevékenységet, amelyet el kellene végeznie. Igaz, hogy a minimum adómértékre vonatkozó szabályok végrehajtása bizonyos mértékben fokozatosan visszaszoríthatja a fedőszervezetek létrehozását. Ez azonban még ismeretlen eredmény, amely ebben a szakaszban nem garantálható.

Ezen túlmenően a minimum adómértékre vonatkozó irányelv hatálya alá tartozó csoportok kizárása ezen irányelv hatálya alól egyenlőtlen bánásmódot eredményezne a 750 millió EUR-s küszöbértéket el nem érő, kisebb méretű csoportokhoz tartozó fedőszervezetekkel szemben.

Nevezetesen elsősorban a nagy multinacionális vállalatcsoportok kapnának mentességet az átláthatósági követelmények és az ezen irányelv szerinti adóügyi következmények alól.

A további bejelentett kezdeményezések olyan javaslatokat foglalnak magukban, amelyek előírnák valamennyi uniós szervezet számára, hogy éves rendszerességgel tegyék közzé tényleges adókulcsukat, valamint kezelnék az idegen tőkével történő finanszírozás saját tőkével történő finanszírozással szemben fennálló adózási előnyeit azáltal, hogy utóbbit az adóssággal azonos elbánásban részesítenék. Ezen túlmenően ez az irányelv összhangban van a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk átláthatóságával kapcsolatos uniós szakpolitikákkal, és kiegészíti azokat.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A közvetlen adókra vonatkozó jogalkotás az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 115. cikkének hatálya alá tartozik. A rendelkezés értelmében a cikk szerinti közelítésre irányuló jogi intézkedéseket irányelvbe kell foglalni.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A javaslat megfelel a szubszidiaritás elvének. A tárgy jellege a belső piac egészén érvényesülő közös kezdeményezést tesz szükségessé.

Ezen irányelv szabályainak célja a határokon átnyúló adókikerülési és adócsalási gyakorlatok kezelése és a tagállamok nemzeti jogába összehangolt módon átültetendő közös keret biztosítása. Ezek a célok nem érhetők el kielégítő módon az egyes tagállamok önálló fellépése révén.

A minimális tartalommal nem rendelkező jogi személyek és konstrukciók adókikerülés vagy adócsalás céljából történő alkalmazása általában nem korlátozódik egyetlen tagállam területére. A vonatkozó rendszerek egyik fő jellemzője, hogy egyszerre több tagállam adórendszerét érintik. Ezért több tagállamot érinthet egy olyan rendszer, amely magában foglalná egy másik tagállamban található fedőszervezet használatát.

A tagállamok adókikerülés és adócsalás elleni szabályainak felülvizsgálata széttagoltságra utal. Egyes tagállamok célzott szabályokat vagy gyakorlatokat dolgoztak ki, ideértve a tartalomra vonatkozó kritériumokat is, hogy fellépjenek a fedőszervezetek által az adózás területén elkövetett visszaélések ellen. A legtöbb tagállam azonban nem alkalmaz célzott szabályokat, ehelyett a visszaélés elleni általános szabályokra hagyatkozik, amelyeket jellemzően eseti alapon alkalmaz. A szabályok még azon kevés tagállam esetében is jelentősen eltérnek egymástól, amelyek célzott szabályokat dolgoztak ki nemzeti szinten, és inkább a nemzeti adórendszereket és prioritásokat tükrözik ahelyett, hogy a belső piaci dimenziót céloznák meg.

A jelenlegi széttagoltság megtöbbszörözhető, sőt tovább mélyíthető, ha a tagállamok egyénileg lépnek fel. Ez a megközelítés állandósítaná a különböző intézkedések kölcsönhatásának jelenlegi hiányosságait és torzulásait. Ha a cél olyan megoldások elfogadása, amelyek a belső piac egésze számára működőképesek, és javítják a belső piac (belső és külső) ellenálló képességét az olyan adócsalási és adókikerülési gyakorlatokkal szemben, amelyek valamennyi tagállamot egyformán érintik vagy érinthetik, a megfelelő megoldás egy uniós szintű összehangolt kezdeményezés.

Emellett egy uniós kezdeményezés hozzáadott értéket jelentene ahhoz képest, amit a nemzeti szinten hozott intézkedések sokasága el tud érni. Tekintettel arra, hogy a tervezett szabályok

határokon átnyúló jellegűek, és hogy a fedőszervezeteket általában a fedőszervezet helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban használják az adóalap csökkentésére, a közös célkitűzések és megoldások meghatározása érdekében bármilyen javaslat esetén elengedhetetlen a belső piacon fennálló eltérő érdekek közötti egyensúly megteremtése és a teljes kép figyelembevétele. Ez csak központilag kidolgozott szabályozás révén érhető el. Ezenkívül a fedőszervezetekre vonatkozó közös megközelítés biztosítaná a jogbiztonságot és csökkentené az EU-ban működő vállalkozások megfelelési költségeit.

Egy ilyen megközelítés ezért összhangban áll a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével.

- **Arányosság**

Az előirányzott intézkedések nem lépik túl a belső piac védelme minimális szintjének biztosításához szükséges mértéket. Az irányelv tehát nem teljes harmonizációt ír elő, csak minimális védelmet a tagállamok adórendszerei számára.

Az irányelv különösen azt az ellenőrzési módszert határozza meg, amely megkönnyíti a tagállamok számára, hogy Uniószerre összehangolt módon azonosítsák a fedőszervezetekkel való adózási célú visszaélések nyilvánvaló eseteit. Az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó fedőszervezetek azonosítására továbbra is a nemzeti szabályok, köztük az uniós jogot átültető szabályok alkalmazandók. Ezen utóbbi nemzeti szabályok alkalmazását az irányelv intézkedéseinek meg kell könnyíteniük, mivel a tagállamok új információkhoz férnek majd hozzá a fedőszervezetekre vonatkozóan. Az irányelv továbbá megállapítja a fedőszervezetekre vonatkozó következményeket, kellően figyelembe véve a tagállamok és harmadik országok között a jövedelmek és adott esetben a tőke kettős adóztatásának elkerüléséről szóló megállapodásokat és egyezményeket.

Ezért az irányelv biztosítja a koordináció alapvető szintjét az Unióban az említett célok megvalósítása érdekében. Ennek fényében a javaslat nem lépi túl a céljai eléréséhez szükséges mértéket, következésképpen megfelel az arányosság elvének.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javasolt aktus irányelv, amely az EUMSZ 115. cikkét jogalapul véve az egyetlen rendelkezésre álló eszköz.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

Az adókikerülés elleni hatályos jogszabályok nem tartalmazzák az adózási szempontból minimális tartalommal nem rendelkező vállalkozásokra irányuló intézkedéseket. Ezért az értékelés nem releváns.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

2021. június 4-én a TAXUD nyilvános konzultációt indított a fedőszervezetek és -konstrukciók adózási célú felhasználása elleni küzdelemre irányuló lehetséges kezdeményezésről. A konzultáció 32 kérdést tartalmazott, amelyek többek között a probléma és annak kiváltó okai körülhatárolására, valamint az uniós fellépés megfelelő formájának és az adózási célú visszaélés szempontjából kockázatot jelentő fedőszervezetek alapvető

jellemzőinek meghatározására irányultak. A konzultáció 2021. augusztus 27-én zárult le, és összesen 50 válasz érkezett.

Valamennyi válaszadó elismeri, hogy az adókikerüléssel kapcsolatos közelmúltbeli uniós intézkedések ellenére továbbra is fennáll az adókikerülés és az adócsalás problémája, többek között a fedőszervezetekkel való visszaélés révén. Míg egyes válaszadók üdvözlik az adózás területén előforduló visszaélések kezelésére irányuló új célzott intézkedéseket, mások úgy vélik, hogy ezek valószínűleg még koraiak.

A válaszadók rámutatnak arra, hogy a probléma fő mozgatórugója a tagállamok adóhatóságainak alacsony kapacitása és a nem megfelelő közigazgatási együttműködés.

Ami az adózási célú visszaélés kockázatát jelentő fedőszervezetek közös jellemzőit illeti, széles körű az egyetértés abban, hogy a saját bankszámla hiánya ezek egyike, amely egyben figyelmeztető jel is. Széles körű egyetértés van abban is, hogy egy másik közös jellemző az, hogy az igazgatók többsége nem abban az országban rendelkezik illetőséggel, ahol a szervezet található. Más tényezők – például az alkalmazottak száma – helytállóságát illetően azonban nincs széles körű egyetértés.

A válaszadók továbbá egyetértenek abban, hogy a visszaélés kockázatát jelentő fedőszervezetek nagyobb valószínűséggel találhatók meg azok között, amelyek részesedések vagy szellemi tulajdon birtoklásával és kezelésével, illetve finanszírozási és lízingtevékenységgel foglalkoznak. Bár a válaszadók úgy vélik, hogy egy visszaélésre hajlamos fedőszervezet bármilyen jogi formában létrehozható, úgy tartják, hogy a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók esetében a kockázat valamivel magasabb. Az, hogy egy szervezet kis- vagy középvállalkozás-e (kkv), nem merül fel releváns, figyelembe veendő jellemzőként.

Megjegyzendő, hogy 33 válaszadó – különösen üzleti és szakmai szövetségek – küldött vissza a konzultáció kérdéseire túlmutató, széles körű észrevételeket. E válaszadók jelentős része – a többi válaszadótól eltérően – aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fedőszervezetekkel való visszaélés révén megvalósuló adókikerülésre és adócsalásra irányuló új uniós jogszabályok nem feltétlenül időszerűek, többek között a globális minimum adómértékről folytatott nemzetközi megbeszélések fényében is.

Ezen túlmenően ezek a válaszadók hangsúlyozzák, hogy kihívást jelent annak meghatározása, mi minősül fedőszervezetnek, és hogy a tartalom hiányának értékelése az egyes szervezetekre vonatkozó tényektől és körülményektől függ. E tekintetben kiemelik, hogy az adófizetőknek tényleges jogot kell biztosítani arra, hogy bizonyítsák sajátos körülményeiket. Hasznos információként ezek a válaszadók konkrét példákkal is szolgáltak olyan struktúrákra, amelyek tartalommal nem rendelkezőnek, azaz fedőszervezetnek tekinthetők, de amelyeket nem azért hoztak létre, hogy adóelőnyöket szerezzenek, hanem indokolt kereskedelmi okokból.

A nyilvános konzultáció mellett célzott konzultációt folytattak közvetlen adózással foglalkozó nemzeti szakértőkkel is. Az adóügyi kérdésekkel foglalkozó IV. munkacsoport 2021. június 22-i ülését követően bilaterális konzultációkra került sor. A tagállamok összességében támogatták a fedőszervezetek adóelőnyök megszerzése érdekében történő, visszaélésszerű felhasználásának megakadályozását célzó új uniós kezdeményezést. A tagállamok üdvözölték a fedőszervezetekkel való visszaélésre vonatkozó közös szabályok és a közigazgatási együttműködés keretének meghatározását. A tagállamok az új intézkedések széles alkalmazási köre mellett érveltek, és hangsúlyozták, hogy a kkv-kra egyaránt ki kell terjeszteni a hatályt. A rendelkezésre álló szakpolitikai alternatívák közül a tagállamok a szabályozási intézkedések iránt fejezték ki támogatásukat.

Javaslatának kidolgozása során a Bizottság figyelembe vette a konzultáció eredményeit. A különböző szakpolitikai alternatívák közül a Bizottság úgy határozott, hogy szabályozási és kötelező erejű intézkedésre irányuló javaslatot, azaz az EUMSZ 115. cikke szerinti irányelvre irányuló javaslatot terjeszt elő. Ezen túlmenően a javasolt irányelv azokat a szervezeteket, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy fedőszervezetek legyenek, és visszaélészerűen, adóelőnyök megszerzésére használják fel őket, az ilyen szervezetek közös jellemzői alapján különbözteti meg. Egyes fedőszervezetek azonban már eleve kivételt képeznek, mivel általában megfelelő kereskedelmi okokból használják őket. A Bizottság az érdekelt felek észrevételeire támaszkodott a kockázatot jelentő szervezeteket megkülönböztető kritériumok kialakításakor, valamint azon esetek meghatározásakor, amelyeket ki kell zárni, mivel nem jelentenek adókikerülési vagy adócsalási kockázatot. A kkv-k nem zárhatók ki a javaslat hatálya alól, mivel széles körű egyetértés van abban, hogy valós kockázatot jelentenek. Annak elismeréseként, hogy a tartalom végső soron a tényektől és a körülményektől függ, az irányelv olyan mechanizmust tartalmaz, amely lehetővé teszi az adózók számára, hogy megtámadják az abban foglalt ellenőrzési módszer eredményét, többek között egy bizonyos struktúra mögött meghúzódó kereskedelmi, nem adózási indítékok bizonyításával. Hasonlóképpen azok a struktúrák, amelyek létrehozásának fő célja nem az, hogy adóelőnyt szerezzenek, igénybe vehetik az előzetes mentesítés kérelmezésére szolgáló mechanizmust.

Ami azt a kérdést illeti, hogy a fedőszervezetek adózási célú, visszaélészerű felhasználásának megakadályozására irányuló intézkedések időszerűek vagy koraiak lennének-e, a Bizottság úgy véli, hogy valóban egyértelmű szükség van ilyen intézkedésekre. Az ilyen intézkedések szükségessége egyértelműen felmerül a fedőszervezetekkel világszerte és különösen az egységes piacon való visszaéléssel kapcsolatos folyamatos botrányokat követően. A globális minimum adómértékre vonatkozó szabályok jövőbeli alkalmazása nem oldaná meg teljes mértékben a fedőcégek kérdését, mivel ezek a szabályok csak azokra a multinacionális vállalatokra vonatkoznának, amelyek elérik a 750 millió EUR-s küszöbértéket, így az e küszöbérték alatti összes vállalat kikerülne a hatály alól. Hasonlóképpen a Bizottság úgy véli, hogy a tagállamok adóalapjának védelme még fontosabb a fenntartható gazdaság biztosításához az egészségügyi válság által előidézett rendkívüli körülmények között.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság a fedőszervezetek adózási célú, visszaélészerű felhasználásának kezelésére szolgáló megfelelő intézkedések meghatározása során a Nemzetközi Adóügyi Dokumentációs Központ (IBFD) által készített átfogó tanulmányra támaszkodott. A tanulmányt a nyilvános konzultáció keretében nyújtották be a Bizottságnak. A tanulmány megállapítja, hogy a jelenlegi adókikerülés elleni uniós intézkedések nem elegendők a fedőcégekkel kapcsolatos adóügyi kérdések kezeléséhez, és üdvözlendő a fedőkonstrukciókra alkalmazandó adóügyi megítélés határokon átnyúló következetességét elősegítő összehangolt fellépés. Megjegyzi továbbá, hogy a kifejezetten a fedőkonstrukciókra vonatkozó tagállami szabályok viszonylag ritkák. A Bizottság ezenkívül egy külső vállalkozó által a postafiókcegekről készített tanulmányra támaszkodott, amelyet e kezdeményezéstől függetlenül rendeltek meg.

A Bizottság e tanulmányok eredményeire támaszkodva határozta meg azokat az egyedi jellemzőket, amelyek alapján megkülönböztethetők azok a szervezetek, amelyek esetében egyértelmű a fedőszervezeti mivolt és az adóelőnyök megszerzése érdekében történő, visszaélészerű felhasználás kockázata.

- **Hatásvizsgálat**

E kezdeményezés előkészítése során hatásvizsgálat is készült.

2021. október 22-én a Szabályozói Ellenőrzési Testület kedvező véleményt adott ki, amelyben fenntartásokat fogalmazott meg az e javaslatra vonatkozóan benyújtott hatásvizsgálattal kapcsolatban, és több javítási javaslatot is tett.⁵ Ezek alapján került sor a hatásvizsgálat felülvizsgálatára, az alábbiakban kifejtettek szerint.

A hatásvizsgálat az alapfogatatókönyvön – amelynek keretében nincs további intézkedés – kívül négy szakpolitikai alternatívát is megvizsgál. Az 1. alternatíva „puha” jogi fellépésre irányult egy meglévő szakértői értékelési eszköz, a magatartási kódex (társasági adózás) megbízatásának kiterjesztésével. Alternatív megoldásként a hatásvizsgálat megvizsgálta annak lehetőségét, hogy a Bizottság a tagállamoknak szóló ajánlást fogadjon el. A „puha” jogi eszközök azonban várhatóan korlátozott hatással lennének a fedőszervezetek adózási célú, visszaélészerű felhasználása problémájának megoldásában: ez határokon átnyúló kérdés, és az egész EU-ban következetes megközelítést igényel, ami nem biztosítható puha jog útján.

A 2., 3. és 4. alternatíva szabályozási jellegű, és olyan szabályokat ír elő, amelyeket valamennyi tagállamban be kell vezetni. Ezek az összehangolás megvalósításának mértékében térnek el. A 2. alternatíva a fedőszervezetek azonosítására szolgáló kritériumok és eljárások összehangolását, valamint kezelésük összehangolását irányozta elő. A 3. alternatíva a 2. alternatíván felül az automatikus információcserére irányuló mechanizmust is tartalmaz. A 4. alternatíva a szabályokat be nem tartó szervezetekkel szembeni szankciók előírásával egészíti ki a 3. alternatívát.

A különböző alternatívákat a következő kritériumok alapján hasonlították össze: a) a fedőszervezetekkel való visszaélés visszaszorításának hatékonysága; b) az államháztartás adóbevétel-többlete; c) a vállalkozások megfelelési költségei; d) az adóhatóságok megfelelési költségei; e) az egységes piacra gyakorolt közvetett hatások; f) a vállalkozások közötti versenyre gyakorolt közvetett hatások; g) az EU versenyképességére gyakorolt közvetett hatások; h) közvetett hatások – társadalmi hatások; és i) koherencia. Az összehasonlítás feltárta, hogy a 2., 3. és 4. alternatíva a költségei ellenére várhatóan hatékonyan teljesíti a kezdeményezés célkitűzéseit. Ezek közül úgy tűnik, hogy a 4. alternatíva teljesít a legjobban. Konkrétan várhatóan ez biztosítja a hatálya alá tartozó szervezetek legmagasabb szintű megfelelését, miközben összhangban van az adókikerülés és adócsalás elleni küzdelemre vonatkozó jelenlegi uniós menetrenddel, és felhasználja a meglévő információcsere-rendszereket.

Gazdasági hatások

A gazdasági hatások értékelése korlátozott adatok mellett történt, mivel a kezdeményezés olyan típusú szervezetekre vonatkozik, amelyek esetében komoly adathiány áll fenn, és nincs általánosan elfogadott meghatározás.

Előnyök

Mindazonáltal az előnyben részesített alternatíva (4. alternatíva) várhatóan kedvező gazdasági hatással jár. Fő közvetlen előnyként várhatóan növekedni fog az adó beszedéséből származó bevétel azáltal, hogy csökkenni fog a fedőszervezetekkel való visszaélés az EU-ban. Még a jelenlegi (az EU-ban mintegy 20 milliárd EUR-ra becsült) adóbevétel-kiesés kismértékű csökkenése is jelentős további állami forrást jelent majd. A 4. alternatíva a leghatékonyabb, mivel a fedőszervezet létezése megállapításának eredményét a következmények erősítik: a tagállamok közötti információcsere és egy uniós szintű közös szankciórendszer. A szankciókból eredő szabályozási díjakból további közvetlen előnyök származhatnak. A

⁵ [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be az összefoglaló és a Szabályozói Ellenőrzési Testület kedvező véleményének linkjét azok közzétételét követően.]

kezdeményezés jelentős közvetett előnyökkel is jár. E fellépésnek köszönhetően értékes információk gyűlnek össze, amelyek révén jobban megérthető a fedőszervezetek adózási célú felhasználásának jelensége. Emellett azt is jelzi, hogy az EU elkötelezett az iránt, hogy határain belül megszüntesse az adókikerülést és az adócsalást, ösztönözve az adózási fegyelmet.

Költségek

A választott alternatívához kapcsolódó fő költségek a vállalkozások és az adóhatóságok megfelelési költségeinek növekedése. A vállalkozások adózási fegyvellemel kapcsolatos költségei várhatóan korlátozott mértékben növekednek. Összességében a költségeknek viszonylag korlátozottnak kell lenniük, mivel a kezdeményezés hatálya alá tartozó vállalatok száma várhatóan alacsony lesz (az összes uniós vállalat kevesebb mint 0,3 %-a), és az e vállalatok által bejelentendő többletadatoknak könnyen beszerezhetőnek és viszonylag egyszerűen benyújthatónak kell lenniük. A költségek az adóhatóságok esetében várhatóan szintén szerény mértékben emelkednek. Az adóhatóságoknak bővíteniük kell kapacitásaikat a rendelkezésükre álló információk kezelése, az információcserét támogató rendszerek megvalósítása és a javasolt szankciók végrehajtása érdekében. E javaslatnak kialakításánál fogva célja, hogy megfelelő egyensúlyt teremtsen a pozitív hatások és a további terhek között. Kockázatok merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy a tagállamok képesek-e kezelni az új felelősségi köröket, például a feltételes adómegállapításokat.

A végrehajtott főbb változtatások

A Szabályozói Ellenőrzési Testület kedvező véleményt adott ki a hatásvizsgálatról, amelyben fenntartásokat fogalmazott meg. A Szabályozói Ellenőrzési Testület különösen azt állapította meg, hogy a hatásvizsgálatban nem egyértelmű, miért kell együtt kezelni az adókikerülést és az adócsalást, és hogy mi különbözteti meg a jogszerű fedőszervezeteket azoktól, amelyeket adózási céllal, visszaélészerűen használnak fel. A Szabályozói Ellenőrzési Testület azt is megjegyezte, hogy a hatásvizsgálat az uniós jogszabályok bevezetésén túl nem nyújt elegendő áttekintést a lehetséges alternatív és/vagy kiegészítő intézkedésekről. A Szabályozói Ellenőrzési Testület megjegyezte továbbá, hogy a hatásvizsgálatot javítani kell a mennyiségi becslések, különösen a vállalkozások megfelelési költségei tekintetében, és annak jobban kell tükröznie az érdekelt felek különböző nézeteit a fő elemzésben. A hatásvizsgálat I. melléklete fejt ki, hogy miként került sor a testület fenntartásainak kezelésére. A hatásvizsgálat több részét felülvizsgálták és új részekkel egészítették ki a testület által felvetett aggályok elosztatása érdekében. Először is a szöveg egy új szakasszal egészült ki, amely többek között példákkal kifejti, hogy a fedőszervezetek hogyan tudják azonos módon szolgálni mind az adókikerülési, mind az adócsalási gyakorlatokat, és ezért miért van lehetőség ezeket együttesen kezelni. A hatásvizsgálatot továbbá felülvizsgálták annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a törvényes és a nem törvényes fedőszervezetek közötti különbségtétel alapját inkább a felhasználásuk, mintsem a szerkezetük képezi. Másodszor a hatásvizsgálatot kibővítették annak érdekében, hogy részletesen tükrözze azokat a különböző alternatívákat, amelyeket már korai szakaszban mérlegeltek a fedőszervezetek adózási területen történő problémás használatának kezelését illetően. E tekintetben kifejtésre került, hogy miért nem támogatták a bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végzők, illetve társasági szolgáltatók szabályozásának lehetőségét, mint önálló vagy kiegészítő intézkedést. Részletesebben elemezték azokat az okokat is, amelyek miatt a tartalomra vonatkozó követelmények bevezetését a célnak megfelelő alternatívának tekintették. Harmadszor a hatásvizsgálatot felülvizsgálták annak érdekében, hogy további részleteket tartalmazzon a vállalkozások és az adóhatóságok becsült megfelelési költségeiről, és különösen a becslések mögött meghúzódó indokokról, további érvekről és új bizonyítékokról. Ezen túlmenően a hatásvizsgálat fő

részének több szakaszát felülvizsgálták annak érdekében, hogy azok tartalmazzák az érdekelt felek nyilvános és célzott konzultációs eljárások keretében összegyűjtött észrevételeit.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZAT

Lásd a pénzügyi kimutatást.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Ezt a javaslatot, irányelvként történő elfogadását követően, 2023. június 30-ig kell átültetni a tagállamok nemzeti jogába, és 2024. január 1-jén lép hatályba. Az irányelv végrehajtásának nyomon követése és értékelése céljából a tagállamok évente a Bizottság rendelkezésére bocsátják az adóévre vonatkozó információkat, beleértve a statisztikai adatok listáját is. A vonatkozó információkat az irányelv 12. cikke határozza meg.

A Bizottság [2024. január 1.] után ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról. A jelen javaslat eredményeit a Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak [2029. január 1-jéig] benyújtandó értékelő jelentésébe fogja belefoglalni.

- **A javaslat konkrét rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az irányelv a vállalkozások széles körére kiterjed, és célja, hogy minden olyan vállalkozást lefedjen, amely valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezőnek tekinthető, jogi formájától függetlenül. Ennek megfelelően magában foglalja az olyan jogi konstrukciókat is, mint például a személyegyesítő társaságok, amelyek valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezőnek minősülnek.

Az irányelv egy konkrét, adókikerülési vagy adócsalási célra használt rendszert céloz meg. A megcélzott rendszer olyan vállalkozások EU-n belüli létrehozását magában foglaló rendszer, amelyek feltételezhetően részt vesznek valamely gazdasági tevékenységben, de valójában semmilyen gazdasági tevékenységet nem folytatnak. A létezésük oka ehelyett az, hogy bizonyos adóelőnyök igénybevételét tegyék lehetővé a tényleges tulajdonosuk vagy azon csoport egésze számára, amelyhez tartoznak. Előfordulhat például, hogy egy pénzügyi holdingvállalkozás összegyűjti a különböző uniós tagállamokban működő vállalkozások pénzügyi tevékenységeiből származó valamennyi kifizetést, kihasználva a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv⁶ szerinti forrásadó-mentességeket, majd ezt követően továbbadja ezt a jövedelmet egy alacsony adómértéket alkalmazó harmadik országbeli joghatóságban lévő kapcsolt vállalkozásnak, kihasználva a kedvező adóegyezményeket vagy akár egy adott tagállam nemzeti adójogát. E rendszer visszaszorítása érdekében ez az irányelv olyan ellenőrzési módszert határoz meg, amely segít a tagállamoknak azonosítani azokat a vállalkozásokat, amelyek folytatnak ugyan gazdasági tevékenységet, azonban nem rendelkeznek minimális tartalommal, és amelyeket adóelőnyök megszerzése céljából visszaélészerűen használnak fel. Ez az ellenőrzési módszer egyszerűen „tartalomvizsgálatnak” is nevezhető. Az irányelv emellett adókövetkezményeket ró azokra a

⁶ A Tanács 2003/49/EK irányelve (2003. június 3.) a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről (HL L 157., 2003.6.26., 49. o.).

vállalkozásokra, amelyek nem rendelkeznek minimális tartalommal (fedőszervezetek). Előírányozza továbbá az automatikus információcserét, valamint rendelkezik az egyik tagállam által egy másik tagállamhoz intézett esetleges adóellenőrzés iránti felkérésről azon vállalkozások szélesebb köre tekintetében, amelyek kockázatosként kezelendők (mivel megfelelnek bizonyos feltételeknek), de amelyekre ezen irányelv alkalmazásában nem feltétlenül igaz, hogy nem rendelkeznek tartalommal. A megfelelő adóügyi megítélés és az információcsere meghatározásának vissza kell szorítania a célzott rendszert azáltal, hogy semlegesíti a megszerzett vagy megszerzhető adóelőnyöket.

A fentiek fényében az irányelv szerkezete lényegében az előzőekben említett tartalomvizsgálat egyes lépéseinek logikai sorrendjét tükrözi. 7 lépés van: jelentésre kötelezett vállalkozások (mivel „kockázatot jelentenek”); jelentéstétel; a jelentéstétel alóli mentesség lehetősége az adózási indítékok hiánya miatt; a minimális tartalom hiányának véelme; a megcáfolás lehetősége; adóügyi következmények; automatikus információcsere az adatok központi adattárban való rendelkezésre bocsátásával, valamint adóellenőrzés elvégzésére irányuló esetleges felkérésekkel.

Jelentésre kötelezett vállalkozások

Az első lépés kettéosztja a vállalkozások különböző típusait azokra a vállalkozásokra, amelyek esetében fennáll a kockázata annak, hogy nem rendelkeznek tartalommal, és adózási célokból visszaélnék velük, illetve azokra, amelyek esetében ez a kockázat alacsony. A kockázatos esetek azok, amelyeknél egyidejűleg számos olyan tényező áll fenn, amelyek általában a tartalommal nem rendelkező vállalkozásokra jellemzők. Ezeket a kritériumokat általában „kapu kritériumoknak” nevezik. Az alacsony kockázatú esetek azok, amelyeknél ezek a kritériumok nem állnak fenn, vagy csak néhány áll fenn közülük, vagyis azok, amelyek nem felelnek meg a „kapu kritériumoknak”.

A „kapu” alkotó releváns kritériumok célja, hogy kockázatosként megkülönböztessék azokat a vállalkozásokat, amelyek látszólag határokon átnyúló, földrajzi értelemben mobil tevékenységeket folytatnak, és emellett saját igazgatásuk során más vállalkozásokra támaszkodnak, különösen harmadik fél szakmai szolgáltatókra vagy azokkal egyenértékű szolgáltatókra.

Az alacsony kockázatú esetek, amelyeknél a „kapu kritériumok” nem állnak fenn, az irányelv alkalmazásában nem relevánsak. Az erőforrások így a legkockázatosabb esetekre összpontosíthatók, vagyis azokra, amelyek minden releváns jellemzővel rendelkeznek, és így megfelelnek a „kapu kritériumoknak”.

Az adórendszer kiszámíthatósága érdekében a bizonyos tevékenységeket végző vállalkozásokat eleve kifejezetten ki kell zárni, ezért kezdettől fogva alacsony kockázatúnak és az irányelv szempontjából nem relevánsnak kell tekinteni. Idetartoznak azok a vállalkozások, amelyek vagy nem felelnének meg a „kapu kritériumoknak”, vagy ha megfelelnek, az ellenőrzési módszer egy későbbi szakaszában bizonyulnának irrelevánsnak az irányelv alkalmazásában. A kivételek bármelyikének hatálya alá tartozó vállalkozásoknak nem kell mérlegelniük, hogy megfelelnek-e a „kapu kritériumoknak”.

Jelentéstétel

Csak az első lépésben kockázatot jelentőnek minősített vállalkozások jutnak el a második lépésig, amely magának a tartalomvizsgálatnak a magját képezi. Mivel kockázatot jelentenek, e vállalkozások felkérést kapnak, hogy adóbevallásukban tegyenek jelentést a tartalmukról.

A tartalomra vonatkozó jelentéstétel konkrét, általában a vállalkozás adóbevallásában már megtalálható információk oly módon történő megadását jelenti, amely megkönnyíti a

vállalkozás által végzett tevékenység értékelését. A hangsúly olyan konkrét körülményeken van, amelyek általában jelentős gazdasági tevékenységet folytató vállalkozásnál állnak fenn.

Három elem tekintendő fontosnak: először is a vállalkozás kizárólagos használatára rendelkezésre álló telephelyek; másodsor legalább egy saját és aktív bankszámla az Unióban; harmadszor pedig legalább egy, a vállalkozás közelében illetőséggel rendelkező és annak tevékenységeivel foglalkozó igazgató, vagy elegendő számú, a vállalkozás alkalmazásában álló olyan munkavállaló, aki a vállalkozás fő jövedelemtermelő tevékenységeivel foglalkozik, és annak közelében rendelkezik illetőséggel. Azt, hogy az igazgató a vállalkozás tevékenységeivel foglalkozik, bizonyíthatja a képesítése, amelynek lehetővé kell tennie az igazgató számára, hogy aktív szerepet játsszon a döntéshozatali folyamatokban, a ráruházott formális hatáskörök, valamint az igazgató tényleges részvétele a vállalkozás napi irányításában. Abban az esetben, ha nincs olyan igazgató, aki rendelkezik a szükséges képesítéssel és a vállalkozáshoz közel lakik, akkor elvárt, hogy a vállalkozásnak elegendő kapcsolata álljon fenn a bejelentett adóügyi illetőség szerinti tagállammal, amennyiben a napi feladatokat ellátó munkavállalóinak többsége az adott tagállam közelében rendelkezik adóügyi illetőséggel. A döntéshozatalnak is a vállalkozás tagállamában kell történnie. Ezeket a konkrét elemeket az adózási szempontból jelentős gazdasági tevékenységekre vonatkozó nemzetközi normák alapján választották ki.

Nem szabad megfeledkezni arról, hogy ezek az elemek olyan, határokon átnyúló, földrajzi értelemben mobil tevékenységeket folytató vállalkozásokra vonatkoznak, amelyek a saját igazgatásukhoz nem rendelkeznek saját erőforrásokkal.

Ezenkívül a jelentéshez megfelelő igazoló dokumentumokat kell csatolni, amelyeket az adóbevalláshoz is csatolni kell, ha még nem történt meg. A szükséges bizonyítékok célja, hogy lehetővé tegyék az adóhatóságok számára, hogy közvetlenül ellenőrizzék a bejelentett információk valóságát, valamint hogy általános áttekintést nyújtsanak a vállalkozás helyzetéről annak mérlegelése érdekében, hogy kezdeményezzenek-e adóellenőrzést.

A minimális tartalom hiányának és az adóvisszaélés fennállásának vélelme

A vizsgálat harmadik lépése előírja a vállalkozás által a második lépésben a tartalomra vonatkozóan közölt információk érdemi értékelését. Meghatározza, hogy a jelentés, azaz a vállalkozás arra vonatkozó nyilatkozatának eredményét, hogy rendelkezik-e a vonatkozó elemekkel vagy sem, hogyan kell minősíteni, legalábbis első látásra.

Azon vállalkozás esetében, amely kockázatos esetnek minősül, mivel megfelel a „kapu kritériumoknak”, és a jelentése alapján a releváns tartalmi elemek közül legalább az egyikkel nem rendelkezik, az irányelv alkalmazásában vélelmezni kell, hogy „fedőszervezet”, vagyis nem rendelkezik tartalommal, és adózási céllal, visszaélészerűen használják.

Azon vállalkozás esetében, amely ugyan kockázatos esetnek minősül, de a jelentése alapján a releváns tartalmi elemek közül mindegyikkel rendelkezik, az irányelv alkalmazásában vélelmezni kell, hogy nem „fedőszervezet”. Ez a vélelem azonban nem zárja ki, hogy az adóhatóságok ne találják továbbra is úgy, hogy az ilyen vállalkozás:

- az irányelv alkalmazásában fedőszervezetnek minősül, mivel a benyújtott igazoló dokumentumok nem erősítik meg a bejelentett információkat, vagy
- a benyújtott igazoló dokumentumokat és/vagy további elemeket figyelembe véve az ezen irányelvtől eltérő nemzeti szabályok alapján fedőszervezet vagy nem folytat jelentős gazdasági tevékenységet, vagy
- nem tényleges tulajdonosa a részére kifizetett jövedelmeknek.

Cáfolat

A negyedik lépés a vélelem szerint az irányelv alkalmazásában fedőszervezetnek minősülő és adózási szempontból visszaélésszerűen használt vállalkozás azon joga, hogy ennek ellenkezőjét bizonyítsa, azaz bizonyítsa, hogy adózási szempontból rendelkezik tartalommal, de legalábbis nem visszaélésszerűen használják. Ez a lehetőség nagyon fontos, mivel a tartalomvizsgálat mutatókon alapul, és így előfordulhat, hogy nem veszi figyelembe az egyes esetek konkrét tényeit és körülményeit. Az adófizetőknek tehát tényleges joguk lesz azt állítani, hogy nem minősülnek fedőszervezetnek az irányelv értelmében.

A fedőszervezeti mivolta vonatkozó vélelem megcáfolásához az adófizetőknek konkrét bizonyítékokkal kell szolgálniuk az általuk végzett tevékenységekről és azok módjáról. A benyújtott bizonyítékoknak tartalmazniuk kell az olyan vállalkozás létrehozásának és fenntartásának kereskedelmi (azaz nem adózási) okaira vonatkozó információkat, amelynek nincs szüksége saját telephelyre és/vagy bankszámlára és/vagy tevékenységet végző vezetőkre vagy alkalmazottakra. Emellett információt kell nyújtaniuk azokról az erőforrásokról is, amelyeket az ilyen vállalkozás használ fel a tevékenysége tényleges végzéséhez. Elvart továbbá, hogy olyan információkat is tartalmazzanak, amelyek lehetővé teszik a vállalkozás és azon tagállam közötti kapcsolat ellenőrzését, amelyben a vállalkozás az állítása szerint adóügyi illetőséggel rendelkezik, azaz annak ellenőrzését, hogy a vállalkozás értékteremtő tevékenységeire vonatkozó legfontosabb döntéseket ott hozzák-e meg.

Míg a fenti információk alapvető fontosságúak, és azokat a vélelmet megcáfolni szándékozó vállalkozás köteles benyújtani, a vállalkozás szabadon szolgáltatathat további információkat érvelése alátámasztására. Ezeket az információkat ezután a vállalkozás adóügyi illetősége szerinti állam adóhatóságának kell értékelnie. Amennyiben az adóhatóság meggyőződött arról, hogy a vállalkozás megcáfolta a vélelmet, amely szerint az irányelv alkalmazásában fedőszervezetnek minősül, képesnek kell lennie arra, hogy az adott adóévre vonatkozóan igazolja a vélelem megcáfolására irányuló eljárás eredményét. Mivel a vélelem megcáfolására irányuló eljárás valószínűleg terhet ró mind a vállalkozásra, mind az adóhatóságra, miközben arra a következtetésre vezet, hogy adózási szempontból létezik minimális tartalom, a cáfolat érvényességét az adott adóévet követően további öt évvel meg lehet hosszabbítani (azaz összesen legfeljebb hat év lehet), feltéve, hogy a vállalkozás által bizonyított jogi és ténybeli körülmények nem változnak. Ezen időszakot követően a vállalkozásnak újra el kell végeznie a vélelem megcáfolására irányuló eljárást, ha úgy kívánja.

Az adózási indítékok hiánya miatti mentesség lehetősége

Egy vállalkozás, annak ellenére, hogy megfelelhet a „kapu kritériumoknak” és/vagy nem teljesíti a minimális tartalomra vonatkozó követelményeket, használható valódi üzleti tevékenységre anélkül, hogy adóelőnyt teremtené saját maga, a tényleges tulajdonos vagy azon vállalatcsoport számára, amelynek részét képezi. Az ilyen vállalkozások számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy ezt bármikor bizonyítsák, és mentességet kérjenek az ezen irányelvben foglalt kötelezettségek alól.

Az ilyen mentesség igényléséhez a vállalkozásnak olyan elemeket kell szolgáltatnia, amelyek lehetővé teszik azon szervezet vagy csoport vállalkozás közbeiktatásával és anélkül felmerülő adókötelezettségének összehasonlítását, amelyhez kapcsolódik. Ez hasonló az agresszív adótervezési konstrukciók típusainak értékelésére ajánlott gyakorlathoz (a Bizottság ajánlása (2012. december 6.) az agresszív adótervezésről⁷).

⁷ HL L 338., 2012.12.12., 41. o.

A vélelem megcáfolásához hasonlóan a vállalkozás által benyújtott releváns bizonyítékok értékelésére a vállalkozás bejelentett adóügyi illetősége szerinti adóhatóság tekinthető a legalkalmasabbnak. Amennyiben az adóhatóság meggyőződött arról, hogy egy meghatározott vállalkozás közbeiktatása a csoporton belül nem befolyásolja a csoport adókötelezettségét, tudnia kell igazolni, hogy a vállalkozás esetében nem áll fenn annak a kockázata, hogy ezen irányelv értelmében fedőszervezetnek minősüljön egy adott adóévben. Mivel a mentesség megszerzésére irányuló eljárás valószínűleg terhet ró mind a vállalkozásra, mind az adóhatóságra, miközben arra a következtetésre vezet, hogy nem áll fenn adókikerülési vagy adócsalási szándék, a mentesség érvényességét további öt évvel meg lehet hosszabbítani (azaz összesen legfeljebb hat év lehet), feltéve, hogy a vállalkozás által bizonyított jogi és ténybeli körülmények nem változnak. Ezen időszakot követően a vállalkozásnak meg kell ismételnie a mentesség kérelmezésének folyamatát, ha továbbra is mentességet kíván élvezni, és igazolni tudja, hogy továbbra is jogosult a mentességre.

Következmények

Ha egy vállalkozás az irányelv értelmében fedőszervezetnek minősül, és nem cáfolja meg ezt a vélelmet, adókövetkezményeket kell életbe léptetni. Ezeknek a következményeknek arányosnak kell lenniük, és az adóhatás semlegesítésére kell irányulniuk, azaz meg kell szüntetniük azokat az adóelőnyöket, amelyeket a vállalkozáson keresztül a vállalkozás tagállamában hatályos megállapodásoknak vagy egyezményeknek vagy a vonatkozó uniós irányelveknek, különösen a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló 2011/96/EU tanácsi irányelvnek és a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről szóló 2003/49/EK tanácsi irányelvnek megfelelően szereztek vagy szerezhetnek. Ezek az előnyök ugyanis ténylegesen megszűnnének, ha a vonatkozó megállapodásokat, egyezményeket és uniós irányelveket figyelmen kívül hagynák azon vállalkozás tekintetében, amelyről megállapították, hogy nem rendelkezik minimális tartalommal, és nem bizonyította ennek ellenkezőjét.

Tekintettel arra, hogy ezen előnyök megszerzéséhez a vállalkozásnak általában adóügyi illetőséget igazoló dokumentumot kell benyújtania, a hatékony eljárás lehetővé tétele érdekében a fedőszervezet adóügyi illetősége szerinti tagállam vagy egyáltalán nem állít ki adóügyi illetőséget igazoló dokumentumot, vagy figyelmeztető nyilatkozatot tartalmazó igazolást állít ki, amely kifejezett nyilatkozatot tartalmaz annak megakadályozására, hogy azt a fenti előnyök megszerzése céljából felhasználják. Az adóügyi illetőséget igazoló dokumentum kiállításának elmaradása vagy a fent említett figyelmeztetést tartalmazó egyedi igazolás kiállítása a fedőszervezethez kapcsolódó adókötelezettségek tekintetében nem érvényteleníti a fedőszervezet adóügyi illetősége szerinti tagállam nemzeti szabályait. Célja kizárólag olyan közigazgatási gyakorlat biztosítása, amelynek révén a forrásország tájékoztatható arról, hogy nem szabad biztosítani a fedőszervezet tagállamával megkötött adóegyezménye (vagy az alkalmazandó uniós irányelvek) előnyeit a fedőszervezet felé történő kifizetések tekintetében.

Ha a vállalkozásnak járó adóelőnyök megszűnnek, meg kell határozni, hogy ténylegesen hogyan kell megadóztatni a vállalkozásba irányuló és onnan származó jövedelemáramlásokat, valamint a vállalkozás tulajdonában lévő eszközöket. Különösen azt kell meghatározni, hogy mely joghatóságnak legyen joga az ilyen jövedelemáramlások és/vagy eszközök megadóztatására. Ez a meghatározás nem érintheti a fedőszervezet szintjén esetlegesen alkalmazandó adókat; a fedőszervezet tagállama tehát a fedőszervezetet továbbra is szabadon tekintheti a területén adóügyi illetőséggel rendelkezőnek, és a vonatkozó jövedelemáramlásokra és/vagy eszközökre nemzeti joga szerint vethet ki adót.

Az adóztatási jogok elosztásánál figyelembe kell venni minden olyan joghatóságot, amelyet érinthetnek a fedőszervezet érintő ügyletek. Ezek a joghatóságok – a fedőszervezet tagállama kivételével – a következők:

- i. Jövedelemáramlások esetében: egyrészt a forrásjoghatóság vagy az a joghatóság, ahol a jövedelmet fizető fél található, másrészt a jövedelemáramlás végső rendeltetési helye szerinti joghatóság, azaz a vállalkozás részvényesének joghatósága;
- ii. Ingatlan vagyontárgyak esetében: egyrészt a forrásjoghatóság vagy az a joghatóság, ahol az eszközök találhatók, másrészt az a joghatóság, ahol a tulajdonos illetőséggel rendelkezik, azaz a vállalkozás részvényesének joghatósága;
- iii. Értékes ingó vagyontárgyak, például műgyűjtemények, jachtok stb. esetében: a tulajdonos, azaz a vállalkozás részvényesének joghatósága.

Az adóztatási jogok elosztása szükségszerűen csak azokat a tagállamokat érinti, amelyekre nézve ez az irányelv kötelező, azaz nem érint és nem is érinthet harmadik országokat. Valószínű azonban, hogy előfordulnak harmadik országokat érintő helyzetek, például amikor a harmadik országból származó jövedelem a fedőszervezetbe áramlik, a fedőszervezet részvényese vagy részvényesei harmadik országban rendelkeznek illetőséggel, vagy ha a fedőszervezet harmadik országban található eszközökkel rendelkezik. Ezekben az esetekben az adóztatási jogok elosztása tekintetében megfelelően tiszteletben kell tartani a tagállam és a harmadik ország közötti, kettős adóztatás elkerüléséről szóló megállapodásokat. Ilyen megállapodások hiányában az érintett tagállam saját nemzeti jogát fogja alkalmazni.

Részletesebben négy forgatókönyv képzelhető el:

1. Harmadik ország forrásjoghatósága a fizető fél felett – unióbeli joghatóság a fedőszervezet felett – unióbeli joghatóság a részvényes(ek) felett

Ebben az esetben a forrásjoghatóságot nem köti az irányelv, míg a fedőszervezet és a részvényes joghatósága az irányelv hatálya alá tartozik.

- Harmadik országbeli forrás/fizető fél: belföldi adót vethet ki a külföldre irányuló kifizetésre, vagy dönthet úgy, hogy alkalmazza az unióbeli részvényes joghatóságával megkötött, hatályos szerződést.
- Unióbeli fedőszervezet: továbbra is adóügyi illetőséggel rendelkezik az adott tagállamban, és eleget kell tennie a nemzeti jog szerinti vonatkozó kötelezettségeinek, többek között a kapott kifizetés bejelentésével; előfordulhat, hogy képes a kifizetésre kirótt adóra vonatkozó bizonyítékot benyújtani.
- Unióbeli részvényes(ek): a nemzeti jognak megfelelően be kell számítani a fedőszervezet által kapott összeget az adóköteles jövedelmébe, és a harmadik országbeli forrásjoghatósággal megkötött, alkalmazandó szerződésnek megfelelően jogosult lehet adókedvezmény igénylésére a levont forrásadó után. Figyelembe veszi és levonja a fedőszervezet által fizetett adókat is.

2. Unióbeli forrásjoghatóság a fizető fél felett – unióbeli joghatóság a fedőszervezet felett – unióbeli joghatóság a részvényes(ek) felett

Ebben az esetben valamennyi joghatóság az irányelv hatálya alá tartozik, ezért az rájuk nézve kötelező.

- Unióbeli forrás/fizető fél: nem lesz joga megadóztatni a kifizetést, de belföldi adót vethet ki a külföldre irányuló kifizetésre, amennyiben nem tudja

megállapítani, hogy a vállalkozás részvényese vagy részvényesei az EU-ban rendelkeznek-e illetőséggel.

- Unióbeli fedőszervezet: továbbra is adóügyi illetőséggel rendelkezik az adott tagállamban, és eleget kell tennie a nemzeti jog szerinti vonatkozó kötelezettségeinek, többek között a kapott kifizetés bejelentésével; előfordulhat, hogy képes a kifizetésre kirótt adóra vonatkozó bizonyítékot benyújtani.
- Unióbeli részvényes(ek): a nemzeti jognak megfelelően beszámítja a fedőszervezet által kapott összeget az adóköteles jövedelmébe, és jogosult lehet adókedvezmény igénylésére a levont forrásadó után, akár uniós irányelvek alapján is. Figyelembe veszi és levonja a fedőszervezet által fizetett adókat is.

3. Unióbeli forrásjoghatóság a fizető fél felett – unióbeli joghatóság a fedőszervezet felett – harmadik ország joghatósága a részvényes(ek) felett

Ebben az esetben az irányelv csak a forrás és a fedőszervezet joghatóságát köti, a részvényes joghatóságát nem.

- Unióbeli forrás/fizető fél: a külföldre irányuló kifizetést a részvényes(ek) harmadik országbeli joghatóságával megkötött hatályos szerződésnek megfelelően, vagy ilyen szerződés hiányában nemzeti jogával összhangban adóztatja meg.
- Unióbeli fedőszervezet: továbbra is adóügyi illetőséggel rendelkezik az adott tagállamban, és eleget kell tennie a nemzeti jog szerinti kötelezettségeinek, többek között a kapott kifizetés bejelentésével; előfordulhat, hogy képes a kifizetésre kirótt adóra vonatkozó bizonyítékot benyújtani.
- Harmadik országbeli részvényes(ek): bár a részvényes(ek) harmadik országbeli joghatósága nem köteles következményeket alkalmazni, felkérhető arra, hogy a forrás szerinti tagállammal megkötött, hatályos adóegyezményt alkalmazzon az adó csökkentése érdekében.

4. Harmadik országbeli forrásjoghatóság a fizető fél felett – unióbeli joghatóság a fedőszervezet felett – harmadik ország joghatósága a részvényes(ek) felett

- Harmadik országbeli forrás/fizető fél: belföldi adót vethet ki a külföldre irányuló kifizetésre, vagy dönthet úgy, hogy az unióbeli részvényes(ek) joghatóságával megkötött, hatályos szerződés alapján vet ki adót, ha ő sem kívánja figyelembe venni az unióbeli fedőszervezetet.
- Unióbeli fedőszervezet: továbbra is adóügyi illetőséggel rendelkezik az adott tagállamban, és eleget tesz a nemzeti jog szerinti kötelezettségeinek, többek között a kapott kifizetés bejelentésével; előfordulhat, hogy képes a kifizetésre kirótt adóra vonatkozó bizonyítékot benyújtani.
- Harmadik országbeli részvényes(ek): bár a részvényes(ek) harmadik országbeli joghatósága nem köteles következményeket alkalmazni, fontolóra veheti, hogy a forrásjoghatósággal megkötött, hatályos szerződést alkalmazzon az adó csökkentése érdekében.

Azok az esetek, amikor a fedőszervezet az EU-n kívül rendelkezik illetőséggel, nem tartoznak az irányelv hatálya alá.

Információcsere

Minden tagállam bármikor hozzáférhet az unióbeli fedőszervezetekre vonatkozó információkhoz anélkül, hogy kérnie kellene az információkat. Ennek érdekében a tagállamok az első lépéstől kezdve információt cserélnek, amikor egy vállalkozást ezen irányelv alkalmazásában kockázatosnak minősítenek. Az információcsere akkor is sor kerül, ha egy tagállam adóhatósága egyedi esetek tényei és körülményei alapján értékelést végez, és úgy határoz, hogy igazolja, hogy egy adott vállalkozás megcáfolta a fedőszervezeti mivolta vonatkozó vélelmet, vagy hogy mentesülnie kell az irányelv szerinti kötelezettségek alól. Ez biztosítani fogja, hogy valamennyi tagállam időben megismerhesse a gyakorolt mérlegelési jogkört és az egyes értékelések mögött meghúzódó indokokat. A tagállamok arra is felkérhetik a vállalkozás tagállamát, hogy végezzen adóellenőrzést, ha okkal feltételezik, hogy a vállalkozás az irányelv alkalmazásában nem rendelkezik minimális tartalommal.

Annak érdekében, hogy az információk időben hozzáférhetőek legyenek minden olyan tagállam számára, amelynek érdeke fűződhet az információkhoz, az információk cseréjére automatikusan kerül sor egy központi adattáron keresztül, az adóügyi közigazgatási együttműködés meglévő mechanizmusának alkalmazásával. A tagállamok közötti információcsere valamennyi fenti forgatókönyv esetében haladéktalanul, de minden esetben az információk közigazgatási szervek rendelkezésére állásától számított 30 napon belül kerül sor. Ez azt jelenti, hogy az adóbevallások kézhezvételétől számított 30 napon belül, vagy attól a naptól számított 30 napon belül, amikor az adóhatóság határozatot hoz annak igazolására, hogy egy vállalkozás megcáfolta a vélelmet, vagy mentességet kell élveznie. Akkor is sor kerül az automatikus információcsere az irányelv alkalmazásában kockázatosnak minősülő vállalkozásnál végzett ellenőrzés lezárását követő 30 napon belül, ha az ellenőrzés eredménye hatással van azokra az információkra, amelyeket az adott vállalkozás vonatkozásában már kicseréltek vagy ki kellett volna cserélni. A kicserélendő információkat ezen irányelv 13. cikke írja elő. Az alapelv az, hogy ennek az információcsere minden tagállam számára lehetővé kell tennie, hogy megkapja az ezen irányelv alkalmazásában kockázatosnak minősülő vállalkozások által szolgáltatott információkat. Ezen túlmenően, amennyiben egy tagállam adóhatósága a vélelem megcáfolását vagy az irányelvben foglalt kötelezettségek alóli mentességet értékeli, a kicserélt információknak lehetővé kell tenniük a többi tagállam számára, hogy megértsék ezen értékelés indokait. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy bármikor adóellenőrzésre kérhessenek fel egy másik tagállamot bármely olyan vállalkozásra vonatkozóan, amely megfelel az ezen irányelv szerinti „kapu kritériumoknak”, amennyiben kétségeik vannak afelől, hogy az rendelkezik a szükséges minimális tartalommal. A felkért tagállamnak észszerű időn belül el kell végeznie az adóellenőrzést, és az eredményt meg kell osztania a kérelmező tagállammal. Amennyiben fedőszervezet megállapítására kerül sor, az információcsere ezen irányelv 13. cikkével összhangban automatikusnak kell lennie.

Szankciók

A javasolt jogszabály a tagállamokra bízta az ezen irányelv által előírt, a nemzeti jogrendbe átültetett jelentéstételi kötelezettségek megsértése esetén alkalmazandó szankciók megállapítását. A szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok közötti koordináció minimális szintjét a pénzügyi szektorra vonatkozó hatályos rendelkezéseknek megfelelő minimális pénzbüntetések révén kell elérni. A szankcióknak magukban kell foglalniuk egy, a vállalkozás árbevételének legalább 5 %-át kitevő közigazgatási pénzbírságot. E minimális összegnek figyelembe kell vennie a jelentésre kötelezett konkrét szervezet körülményeit.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE**a fedőszervezetek adózási célú, visszaélésszerű felhasználásának megelőzésére irányuló szabályok megállapításáról és a 2011/16/EU irányelv módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A méltányos és hatékony adórendszer biztosítása a belső piacon, valamint az adókikerülés és az adócsalás elleni küzdelem továbbra is kiemelt politikai prioritás az Unióban. Bár az elmúlt években jelentős előrelépés történt ezen a területen, különösen az adókikerülés elleni küzdelemről szóló (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv³ elfogadásával és a közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU tanácsi irányelv⁴ hatályának kiterjesztésével, további intézkedésekre van szükség az adókikerülés és az adócsalás konkrétan azonosított gyakorlatainak kezelése érdekében, amelyeket a meglévő uniós jogi keret nem foglal magában teljes mértékben. Különösen a multinacionális csoportok hoznak gyakran létre minimális tartalommal nem rendelkező vállalkozásokat annak érdekében, hogy csökkentsék teljes adókötelezettségüket, többek között azáltal, hogy nyereségüket elvonják bizonyos magas adómértéket alkalmazó tagállamokból, ahol gazdasági tevékenységet folytatnak, és értéket teremtenek üzleti tevékenységük számára. Ez a javaslat kiegészíti a vállalati átláthatóság terén elért haladást a pénzmosás elleni keret által bevezetett, tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkkal kapcsolatos követelmények révén, amelyek olyan helyzetekre vonatkoznak, amikor a vállalkozásokat azért hozzák létre, hogy elrejtse akár maguk a vállalkozások, akár az általuk kezelt és tulajdonukban lévő eszközök, például nagy értékű ingatlanok vagy vagyontárgyak tényleges tulajdonosát.
- (2) Elismert tény, hogy valamely tagállamban alapíthatók olyan minimális tartalommal nem rendelkező vállalkozások, amelyek fő célja adóelőny szerzése, különösen az

¹ HL C , , . o. A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

² HL C , , . o. A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

³ A Tanács (EU) 2016/1164 irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról (HL L 193., 2016.7.19., 1. o.).

⁴ A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

adóalap csökkentésével egy másik tagállamban. Míg egyes tagállamok jogi vagy közigazgatási keretet alakítottak ki annak érdekében, hogy megvédjék adóalapjukat az ilyen rendszerektől, a vonatkozó szabályok hatása gyakran korlátozott, mivel csak egyetlen tagállam területén alkalmazandók, és az egynél több tagállamot érintő helyzeteket nem képesek eredményesen kezelni. Ezen túlmenően az e területen alkalmazandó nemzeti szabályok Unió-szerte jelentősen eltérnek, míg egyes tagállamokban egyáltalán nem léteznek olyan szabályok, amelyek célja az adózási szempontból egyáltalán nem vagy csak minimális tartalommal rendelkező vállalkozásokkal való visszaélés elleni fellépés.

- (3) Közös keretet kell létrehozni a tagállamok ellenálló képességének megerősítése érdekében az olyan vállalkozások alkalmazásához kapcsolódó adókikerülési és adócsalási gyakorlatokkal szemben, amelyek nem végeznek gazdasági tevékenységet, habár feltehetően végezniük kellene, és ezért adózási szempontból nem vagy csak minimális tartalommal rendelkeznek. Ennek célja annak biztosítása, hogy a minimális tartalommal nem rendelkező vállalkozásokat ne használják adócsalási vagy adókikerülési eszközként. Mivel előfordulhat, hogy ezeket a vállalkozásokat a letelepedésük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban használják az adóalap csökkentésére, alapvető fontosságú megállapodni egy olyan közös szabályrendszerben, amely meghatározza, hogy a belső piacon mi minősül adózási szempontból elégtelen tartalomnak, valamint körülhatárolja az ilyen elégtelen tartalomhoz kapcsolódó konkrét adóügyi következményeket. Ha egy vállalkozásról megállapítást nyer, hogy elegendő tartalommal rendelkezik ezen irányelv alapján, az nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy továbbra is alkalmazzák az adókikerülés és adócsalás elleni szabályokat, feltéve, hogy azok összhangban vannak az uniós joggal.
- (4) Az átfogó megközelítés biztosítása érdekében a szabályokat a vállalkozás jogi formájától és jogállásától függetlenül az Unióban minden olyan vállalkozásra alkalmazni kell, amely valamely tagállamban adóköteles, feltéve, hogy adóügyi illetőséggel rendelkezik valamely tagállamban, és jogosult az adott tagállamban adóügyi illetőséget igazoló dokumentumot szerezni.
- (5) A belső piac megfelelő működésének, valamint a lehetséges szabályok arányosságának és hatékonyságának biztosítása érdekében kívánatos lenne a szabályok hatályát azokra a vállalkozásokra korlátozni, amelyek esetében fennáll annak a kockázata, hogy nem rendelkezik minimális tartalommal és elsősorban adóelőny megszerzésére használják. Ezért fontos lenne egy három kumulatív, indikatív feltételből álló „kapu kritérium” meghatározása annak megállapítása érdekében, hogy az előzőekben említetteknek megfelelően mely vállalkozások minősülnek olyan mértékben kockázatosnak, amely igazolja a jelentéstételi követelmények alá vonásukat. Az első feltételnek lehetővé kell tennie a feltételezhetően elsődlegesen földrajzi értelemben mobil gazdasági tevékenységeket folytató vállalkozások azonosítását, mivel az ilyen tevékenységek tényleges végzése helyének megállapítása általában nagyobb kihívást jelent. Az ilyen tevékenységek általában jelentős passzív jövedelemáramlást eredményeznek. Így azok a vállalkozások, amelyek jövedelme túlnyomórészt passzív jövedelemáramlásokból áll, megfelelnek ennek a feltételnek. Azt is figyelembe kell venni, hogy a magáncélt szolgáló eszközöket, például ingatlanokat, jachtokat, repülőgépeket, műtárgyakat vagy csak részesedéseket birtokló szervezetek esetében előfordulhat, hogy hosszabb ideig nem rendelkeznek jövedelemmel, mégis jelentős adóelőnyöket tesznek lehetővé ezen eszközök birtoklása révén. Mivel a tisztán belföldi helyzetek nem jelentenének kockázatot a belső piac

megfelelő működésére nézve, és azokat nemzeti szinten lehetne a legjobban kezelni, a második feltételnek a határokon átnyúló tevékenységet folytató vállalkozásokra kell összpontosítania. A határokon átnyúló tevékenységekben való részvételt egyrészt a vállalkozás ügyleteinek jellegére – belföldi vagy külföldi –, másrészt a vállalkozás vagyonára tekintettel kell megállapítani, mivel előfordulhat, hogy azok a szervezetek, amelyek csak magáncélt, nem üzleti célt szolgáló eszközökkel rendelkeznek, hosszú ideig nem bonyolítanak ügyleteket. Ezenkívül egy harmadik feltételnek ki kell szűrnie azokat a vállalkozásokat, amelyek nem rendelkeznek saját erőforrásokkal, vagy nem rendelkeznek elegendő saját erőforrással az alapvető irányítási tevékenységek elvégzéséhez. E tekintetben azok a vállalkozások, amelyek nem rendelkeznek megfelelő saját erőforrásokkal, jellemzően harmadik fél szolgáltatókat bíznak meg igazgatási, vezetési, levelezési és jogszabályi megfelelési szolgáltatásokkal, vagy ilyen szolgáltatások nyújtására vonatkozó megállapodásokat kötnek kapcsolt vállalkozásokkal annak érdekében, hogy jogi és adóügyi jelenlétet alakítsanak ki és tartsanak fenn. Csak bizonyos kiegészítő szolgáltatások – mint például a könyvelési szolgáltatások – kiszervezése önmagában nem elegendő ahhoz, hogy a vállalkozás megfeleljen ennek a feltételnek, ha közben az alapvető tevékenységek a vállalkozásnál maradnak. Bár előfordulhat, hogy az ilyen szolgáltatók más, nem adózási célú szabályozás alá esnek, az ilyen más célú kötelezettségeik nem mindig képesek csökkenteni annak kockázatát, hogy lehetőség legyen a visszaélésszerűen, adókikerülési és adócsalási gyakorlatok céljára használt vállalkozások létrehozására és fenntartására.

- (6) Méltányos lenne kizárni a tervezett szabályok hatálya alól azokat a vállalkozásokat, amelyek tevékenysége eléggé átlátható, és ezért nem áll fenn az adózási szempontból elégtelen tartalom kockázata. A szabályozott piacra vagy multilaterális kereskedési rendszerbe bevezetett vagy azokon jegyzett átruházható értékpapírral rendelkező társaságokat, valamint az Unióban közvetlenül vagy közvetve erősen szabályozott és fokozott átláthatósági követelmények és felügyelet hatálya alá tartozó bizonyos pénzügyi vállalkozásokat szintén ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól. Az olyan tisztán holdingtársaságok, amelyek ugyanabban a joghatóságban találhatóak, mint az operatív leányvállalat és tényleges tulajdonosuk vagy tulajdonosaik, valószínűleg szintén nem az adóelőny megszerzésének célját szolgálják. Hasonló a helyzet az olyan alholding vállalkozások esetében is, amelyek ugyanabban a joghatóságban találhatóak, mint részvényesük vagy végső anyavállalatuk. Ilyen alapon ezeket is ki kell zárni. Azok a vállalkozások, amelyek tevékenységük végzése érdekében megfelelő számú személyt foglalkoztatnak teljes munkaidőben és kizárólagosan, szintén nem tekinthetők minimális tartalommal nem rendelkezőnek. Noha észszerűen nem várható el tőlük, hogy megfeleljenek a „kapu kritériumnak”, a jogbiztonság érdekében kifejezetten ki kell zárni őket.
- (7) Azon vállalkozások megkülönböztetése érdekében, amelyek esetében fennáll annak a kockázata, hogy adózási szempontból nem rendelkeznek tartalommal, és annak biztosítása érdekében, hogy a szabályok csak az adózási szempontból tartalommal nem rendelkező vállalkozásokra vonatkozzanak, a vállalkozásoknak információt kell szolgáltatniuk rendelkezésre álló erőforrásaikról az adóügyi illetőségük szerinti tagállamban. Ezek az információk szükségesek annak ellenőrzéséhez, hogy a vállalkozás rendelkezik-e erőforrásokkal és ténylegesen végez-e gazdasági tevékenységet az adóügyi illetősége szerinti tagállamban, valamint hogy elegendő kapcsolat áll-e fenn a vállalkozás jövedelme vagy vagyona és az adott tagállam között.

- (8) Ezen irányelv végrehajtásának megkönnyítése érdekében azoknak a vállalkozásoknak, amelyek esetében fennáll a kockázata annak, hogy nem rendelkeznek tartalommal és elsősorban adókedvezmény megszerzésére használják, éves adóbevallásukban nyilatkozniuk kell arról, hogy az adóügyi illetőségük szerinti tagállamban rendelkeznek minimális szintű erőforrásokkal, például személyekkel és telephelyekkel, és erről igazoló dokumentumot kell benyújtaniuk. Bár el kell ismerni, hogy a különböző tevékenységek eltérő szintű vagy típusú erőforrásokat igényelhetnek, az erőforrások egy közös minimumszintje minden körülmények között elvárt lenne. Ennek az értékelésnek kizárólag a vállalkozások adózási szempontból vett tartalmának megállapítására kell irányulnia, és nem kérdőjelezheti meg azt a szerepet, amelyet az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁵ meghatározott „bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végzők, illetve társasági szolgáltatók” töltenek be a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmus finanszírozásának azonosításában. Ezzel szemben az erőforrások minimális szintjének hiánya a tartalom hiányát jelző tényezőnek tekinthető, ha egy vállalkozás esetében már fennáll a kockázata annak, hogy adózási szempontból nem rendelkezik tartalommal. A vonatkozó nemzetközi normákkal való összeegyeztethetőség biztosítása érdekében a közös minimumszintnek a jelentős gazdasági tevékenységre vonatkozó meglévő uniós és nemzetközi normákra kell támaszkodnia a preferenciális adóügyi rendelkezésekkel összefüggésben vagy a társasági adózás hiányában⁶, a káros adózási gyakorlatokkal foglalkozó fórum keretében kidolgozottak szerint. Elő kell írni, hogy az adóbevallással együtt igazoló dokumentumokat kelljen benyújtani a vállalkozás arra vonatkozó nyilatkozatának alátámasztására, hogy rendelkezik bizonyos minimális erőforrásokkal. Ez azért is szükséges, hogy az adóhatóság a vállalkozásra vonatkozó tényeken és körülményeken alapuló álláspontot alakíthasson ki, és eldönthesse, indít-e ellenőrzési eljárást.
- (9) Az adórendszer kiszámíthatóságának biztosítása érdekében elengedhetetlen a közös szabályok megállapítása a vállalkozások nyilatkozatainak tartalmára vonatkozóan. Azon vállalkozások esetében, amelyek megfelelnek a „kapu kritériumnak”, következésképpen a jelentéstételi követelmények hatálya alá tartoznak, vélelmezni kell, hogy adózási szempontból nem rendelkeznek elegendő tartalommal, ha arról is nyilatkoznak, hogy nem rendelkeznek egy vagy több olyan elemmel, amelyek együttesen a tartalom minimális szintjét alkotják, vagy ha a nyilatkozatot nem támasztják alá bizonyítékokkal. Ezzel szemben azon vállalkozások esetében, amelyek úgy nyilatkoznak, hogy rendelkeznek a tartalom minimális szintjének valamennyi elemével, és benyújtják a szükséges igazoló dokumentumokat, vélelmezni kell, hogy adózási szempontból rendelkeznek minimális tartalommal, és e vállalkozásokat nem terhelhetik további kötelezettségek és következmények ezen irányelv alapján. Ez azonban nem sértheti az alkalmazandó jogszabályokat és az adóhatóság azon jogát, hogy – többek között az igazoló dokumentumok alapján – ellenőrzést végezzen, és akár eltérő következtetésre jusson.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

⁶ A Tanács Főtitkársága, 9637/18 FISC 241 ECOFIN 555, Magatartási kódex (társasági adózás), útmutató a harmadik kritérium értelmezéséhez; az OECD/G20 adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos projektje, a káros adózási gyakorlatok hatékonyabb felszámolása, az átláthatóság és a tartalom figyelembevétele, 5. intézkedés: zárójelentés.

- (10) El kell ismerni, hogy az, hogy egy vállalkozás adózási szempontból ténylegesen végez-e gazdasági tevékenységet, vagy főként adókikerülési vagy adócsalási célokat szolgál-e, végső soron a tényektől és körülményektől függ. Ezt mindig, minden egyes konkrét vállalkozást illetően eseti alapon kell értékelni. Ezért azoknak a vállalkozásoknak, amelyek esetében fennáll a vélelem, hogy adózási szempontból nem rendelkeznek minimális tartalommal, jogosultaknak kell lenniük arra, hogy bizonyítsák ennek ellenkezőjét, többek közt azt, hogy nem elsődlegesen adózási célokat szolgálnak, és megcáfolják ezt a vélelmet. Az ezen irányelv szerinti jelentéstételi kötelezettségeik teljesítését követően további információkat kell szolgáltatniuk az adóügyi illetőségük szerinti tagállam adóhatóságának. Bár a vállalkozások megadhatnak minden általuk megfelelőnek ítélt további információt, alapvető fontosságú a közös követelmények meghatározása arra vonatkozóan, hogy mi minősülhet megfelelő, és ezért minden esetben előírandó kiegészítő bizonyítéknak. Amennyiben a tagállam e kiegészítő bizonyítékok alapján úgy ítéli meg, hogy egy vállalkozás kielégítő módon megcáfolta a tartalom hiányára vonatkozó vélelmet, képesnek kell lennie határozatot hozni annak igazolására, hogy a vállalkozás ezen irányelv szerint adózási szempontból minimális tartalommal rendelkezik. Az ilyen határozat mindaddig érvényben maradhat, amíg a vállalkozás ténybeli és jogi körülményei változatlanok, de legfeljebb a határozat meghozatalának időpontjától számított 6 évig. Ez lehetővé teszi az olyan esetekre elkülönített erőforrások korlátozását, ahol bebizonyosodott, hogy a szervezet az irányelv alkalmazásában nem minősül fedőszervezetnek.
- (11) Mivel ennek az irányelvnek a célja, hogy megelőzze az adókikerülést és az adócsalást, amely a minimális tartalommal nem rendelkező vállalkozások tevékenysége révén valószínűleg virágzik, továbbá az adórendszer kiszámíthatóságának biztosítása és a belső piac megfelelő működésének erősítése érdekében rendkívül fontos, hogy biztosítva legyen a mentesség lehetősége azon vállalkozások számára, amelyek megfelelnek a „kapu kritériumnak”, de amelyek közbeiktatása nem gyakorol tényleges kedvező hatást a vállalkozás csoportja vagy a tényleges tulajdonos(ok) általános adózási helyzetére. Ezért az ilyen vállalkozásokat fel kell jogosítani arra, hogy az adóügyi illetőségük szerinti tagállam adóhatóságától olyan határozat kibocsátását kérjék, amely teljeskörűen és előre mentesíti őket a javasolt szabályok betartása alól. Az ilyen mentességet időben is korlátozni kell annak érdekében, hogy az adóhatóság rendszeresen ellenőrizhesse, hogy a mentesítő határozatot indokoló ténybeli és jogi körülmények továbbra is fennállnak-e. Ugyanakkor az ilyen határozat esetleges meghosszabbítása lehetővé teszi az olyan esetekre elkülönített erőforrások korlátozását, amelyeknek mentességet kell élvezniük az irányelv hatálya alól.
- (12) Az adórendszer kiszámíthatóságának és a méltányos adóztatásnak a belső piacon való biztosítása érdekében helyénvaló lenne kifejezetten lefektetni azokat a szabályokat, amelyek meghatározzák az olyan vállalkozásokhoz befolyó vagy vállalkozásoktól származó jövedelmek adózási célú kezelését, amelyeket adózási szempontból minimális tartalommal nem rendelkezőnek találtak, és amelyek nem szolgáltattak ezzel ellentétes bizonyítékot vagy arra vonatkozó bizonyítékot, hogy nem adóelőny megszerzésének célját szolgálják. Az ilyen jövedelemnek abban a tagállamban kell adókötelesnek lennie, ahol a vállalkozás részvényese vagy részvényesei adóügyi illetőséggel rendelkeznek, mintha azt közvetlenül az ilyen részvényes(ek)nek fizetnék ki. A kettős adóztatás kockázatának elkerülése érdekében az ilyen jövedelem után a vállalkozás tagállamában fizetett adót, ha van ilyen, figyelembe kell venni és le kell vonni a vállalkozás részvényesének vagy részvényeseinek tagállamában fizetendő adóból. Ha a vállalkozás részvényesei nem valamely tagállamban rendelkeznek

adóügyi illetőséggel, az ilyen jövedelemnek a fizető fél adóügyi illetősége szerinti joghatóságban kell adókötelesnek lennie, mintha azt közvetlenül a vállalkozás részvényesének vagy részvényeseinek fizetnék ki. Azonos hatású szabályokat kell alkalmazni azokra a helyzetekre, amikor nem történik jövedelemáramlás. Ez különösen akkor fordulhat elő, ha a vállalkozás kizárólag magáncélt szolgáló, nagyon nagy értékű ingatlanokat vagy egyéb vagyontárgyakat, vagy tisztán tulajdoni részesedéseket birtokol. Tekintettel arra, hogy fennáll annak a kockázata, hogy egy vállalkozási láncban több, minimális tartalommal nem rendelkező vállalkozást hozzanak létre, szintén elengedhetetlen annak kizárása, hogy a jövedelmet olyan részvényes joghatóságában tekintsek adókötelesnek, amely maga is minimális tartalommal nem rendelkező vállalkozás. Ez az irányelv nem érintheti az adóztatási jogoknak a valamely tagállam és egy harmadik ország között létrejött, a jövedelem és adott esetben a tőke kettős adóztatásának elkerüléséről rendelkező megállapodásokkal és egyezményekkel összhangban történő megosztását.

- (13) A javasolt keret hatékonyságának biztosítása érdekében megfelelő adózási következményeket kell megállapítani azon vállalkozások számára, amelyek adózási szempontból nem rendelkeznek minimális tartalommal. Azok a vállalkozások, amelyek megfelelnek a „kapu kritériumnak”, és amelyek esetében vélelmezett, hogy adózási szempontból nem rendelkeznek tartalommal, ugyanakkor nem szolgáltatott ezzel ellentétes bizonyítékot vagy arra vonatkozó bizonyítékot, hogy nem adóelőny megszerzésének célját szolgálják, nem részesülhetnek a jövedelem és adott esetben a tőke kettős adóztatásának elkerülését előíró olyan megállapodások és egyezmények rendelkezéseinek előnyeiből, amelyeknek az adóügyi illetőségük szerinti tagállam részes fele, sem pedig bármely más megállapodásból, beleértve a beruházások előmozdítására és védelmére vonatkozó, azonos célú vagy hatású nemzetközi megállapodások rendelkezéseit. Az ilyen vállalkozások nem részesülhetnek a 2011/96/EU tanácsi irányelv⁷ és a 2003/49/EK tanácsi irányelv⁸ nyújtotta előnyökből. E célból e vállalkozások nem lehetnek jogosultak adóügyi illetőséget igazoló dokumentumra, amennyiben ez az említett előnyök megszerzését szolgálja. A vállalkozás adóügyi illetősége szerinti tagállamnak ezért meg kell tagadnia az adóügyi illetőséget igazoló dokumentum kiállítását. Alternatív megoldásként az említett tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy ilyen igazolást állítson ki, amelyen azonban figyelmeztetés formájában jeleznie kell, hogy azt a vállalkozás nem használhatja fel a fent említett adóelőnyök megszerzésére. Az adóügyi illetőség igazolásának megtagadása vagy az adóügyi illetőséget igazoló egyedi dokumentum kiállítása nem érvénytelenítheti a vállalkozás tagállamának az adóügyi illetőségre és az ahhoz kapcsolódó kötelezettségekre vonatkozó nemzeti szabályait. Inkább arra szolgálna, hogy tájékoztassa a többi tagállamot és a harmadik országokat, hogy az e vállalkozást érintő ügyletek tekintetében nem adható adókedvezmény vagy -visszatérítés a vállalkozás tagállamával kötött szerződés vagy adott esetben uniós irányelvek alapján.
- (14) Tekintettel arra, hogy a minimális tartalommal nem rendelkező vállalkozások az adóügyi illetőségük szerintitől eltérő tagállam kárára is használhatók adóelőny megszerzésére, a vonatkozó információkat meg kell osztani a többi tagállam illetékes

⁷ A Tanács 2011/96/EU irányelve (2011. november 30.) a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről (HL L 345., 2011.12.29., 8. o.).

⁸ A Tanács 2003/49/EK irányelve (2003. június 3.) a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről (HL L 157., 2003.6.26., 49. o.).

hatóságaival. Annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi érdekelt tagállam időben hozzáférjen ezekhez az információkhoz, az információkat az Unió által kifejlesztett közös kommunikációs hálózaton (a továbbiakban: CCN) keresztül automatikusan meg kell osztani. Ebben az összefüggésben az információkat az adózás területén folytatott közigazgatási együttműködésben használt, valamennyi tagállam számára elérhető biztonságos központi adattárban kell rögzíteni. A tagállamok számára elő kell írni egy sor gyakorlati intézkedés, ezen belül standard formanyomtatvány kidolgozása révén az összes előírt információ cseréjének egységesítését szolgáló intézkedések végrehajtását. Ennek magában kell foglalnia a tervezett információcsere kapcsán alkalmazandó nyelvi követelmények meghatározását és a CCN-hálózat ennek megfelelő továbbfejlesztését. Szükség esetén az ezen irányelv szerinti kötelező automatikus információcsere szakaszát követően a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a megkeresésre történő információcsere tekintetében a 2011/16/EU tanácsi irányelv 5. cikkére hivatkozzanak annak érdekében, hogy kiegészítő információkat szerezzenek be a jelentésre kötelezett vállalkozásokra vonatkozóan attól a tagállamtól, amelynek az ilyen vállalkozások kötelesek lennének ezeket az információkat jelenteni. Tekintettel arra, hogy az információkérés annál hatékonyabb, minél hamarabb érkezik rá válasz, helyénvaló biztosítani, hogy az információkérésekre gyorsan válaszoljanak.

- (15) A 2011/16/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (16) A hatékonyság javítása érdekében a tagállamoknak szankciókat kell megállapítaniuk az ezen irányelvet átültető nemzeti szabályok megsértése esetére. E szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük. Az adórendszer kiszámíthatóságának és a tagállamok közötti koordináció minimális szintjének biztosítása érdekében meg kell határozni egy minimális pénzbüntetést, figyelembe véve az egyes konkrét vállalkozások helyzetét is. A tervezett szabályok a vállalkozások arra vonatkozó önértékelésén alapulnak, hogy megfelelnek-e a „kapu kritériumoknak”. A rendelkezések hatékonyságának elérése érdekében, ösztönözve a megfelelő szintű megfelelést az egész Unióban, és figyelembe véve, hogy az egyik tagállamban található fedőszervezet másik tagállamban is felhasználható az adóalap csökkentésére, fontos, hogy bármely tagállam jogosult legyen felkérni egy másik tagállamot adóellenőrzés elvégzésére azoknál a vállalkozásoknál, amelyeknél fennáll a kockázata, hogy nem rendelkeznek az ezen irányelvben meghatározott minimális tartalommal. Ennek megfelelően a hatékonyság fokozása érdekében elengedhetetlen, hogy a felkért tagállam köteles legyen elvégezni ezt az ellenőrzést, és megosztani az eredményre vonatkozó információkat még akkor is, ha nem állapítja meg fedőszervezet meglétét.
- (17) Mivel a javasolt szabályok megfelelő végrehajtása és érvényesítése minden egyes tagállamban döntő fontosságú a többi tagállam adóalapjának védelme szempontjából, ezt a végrehajtást és érvényesítést a Bizottságnak nyomon kell követnie. A tagállamoknak ezért rendszeresen közölniük kell a Bizottsággal az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti intézkedések területükön történő végrehajtására és érvényesítésére vonatkozó konkrét információkat, a statisztikákat is beleértve.
- (18) A javasolt új szabályok hatékonyságának értékelése érdekében a Bizottságnak a tagállamok által szolgáltatott információk és más rendelkezésre álló adatok alapján értékelést kell készítenie. A Bizottság jelentését közzé kell tenni.
- (19) Annak érdekében, hogy ezen irányelv és a 2011/16/EU irányelv végrehajtása egységes feltételek mellett történjen, különösen az adóhatóságok közötti automatikus információcsere tekintetében, a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni,

hogy korlátozott számú elemet tartalmazó formanyomtatványt fogadjon el, beleértve a nyelvhasználati szabályokat, valamint a központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattár korszerűsítéséhez szükséges gyakorlati intézkedéseket. Ezt a végrehajtási hatáskört, a 2011/16/EU irányelvben előírtak szerint, a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁹ megfelelően kell gyakorolni.

- (20) Az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ 42. cikkével összhangban konzultációra került sor az európai adatvédelmi biztossal.
- (21) Amennyiben a 2011/16/EU irányelv keretében személyes adatok kezelésére kerül sor, azt az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹¹ és az (EU) 2018/1725 rendeletnek megfelelően kell végezni. A 2011/16/EU irányelv szerinti adatkezelésre kizárólag általános közérdekű célok, nevezetesen a következők érdekében kerülhet sor: adózási ügyek, az adócsalás, adókijátszás és adókikerülés elleni küzdelem, az adóbevételek védelme, valamint a méltányos adóztatás előmozdítása, amelyek megerősítik a tagállamokban a társadalmi, politikai és gazdasági befogadás lehetőségeit.
- (22) Mivel ezen irányelv célkitűzését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok jobban megvalósíthatók amiatt, hogy az ilyen vállalkozásokat általában a letelepedésük szerinti tagállamtól eltérő egy vagy több másik tagállam adóalapját befolyásoló módon használják, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk *Tárgy*

Ez az irányelv a minimális tartalommal kapcsolatos mutatókat állapít meg a tagállamokban működő vállalkozásokra vonatkozóan, és szabályokat ír elő az e mutatóknak meg nem felelő vállalkozások adózási célú kezelésére.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

2. cikk

Hatály

Ez az irányelv minden olyan vállalkozásra vonatkozik, amely adóügyi illetőséggel rendelkezőnek minősül és jogosult arra, hogy adóügyi illetőséget igazoló dokumentumot kapjon valamely tagállamban.

Ez az irányelv nem érinti az Unió egyéb jogi aktusait.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „vállalkozás”: bármely gazdasági tevékenységet folytató szervezet, jogi formájától függetlenül, amely valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezik;
2. „adóév”: az adóév, a naptári év vagy bármely egyéb, adózási célú alkalmazásra megfelelő időszak;
3. „bevételek”: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² V. és VI. mellékletében felsoroltak szerinti nettó árbevétel, egyéb működési bevétel, számottevő tulajdoni részesedésből származó bevételek, ideértve a kapcsolt vállalkozásoktól kapott osztalékokat is, a befektetett eszközök közé sorolt értékpapírokból és kölcsönökből származó bevételek, valamint egyéb kapott kamatok és kamatjellegű bevételek összege;
4. „a vállalkozás tagállama”: az a tagállam, amelyben a vállalkozás adóügyi illetőséggel rendelkezik;
5. „tényleges tulajdonos”: az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének 6. pontjában meghatározott tényleges tulajdonos;
6. „a vállalkozás részvényesei”: azok a természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek a vállalkozásban közvetlenül részvényekkel, érdekeltséggel, részesedésekkel, tulajdoni hányaddal, tagsági jogokkal, juttatásokra való jogosultsággal vagy azokkal egyenértékű jogokkal vagy jogosultságokkal rendelkeznek, és közvetett részesedések esetében azok a természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek olyan vállalkozáson vagy vállalkozási láncon keresztül rendelkeznek érdekeltséggel a vállalkozásban, amelyek közül egyik sem felel meg az ezen irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, minimális tartalomra vonatkozó mutatóknak.

4. cikk

Releváns jövedelem

A II. és a III. fejezet alkalmazásában „releváns jövedelem” a következő kategóriák valamelyikébe tartozó jövedelem:

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

- a) pénzügyi eszközökből, többek között a kriptoeszközök piacairól és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat¹³ 3. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott kriptoeszközökből származó kamat vagy egyéb jövedelem;
- b) jogdíjak vagy szellemi vagy immateriális javakból vagy forgalomképes engedélyekből származó egyéb jövedelem;
- c) osztalékok, valamint részvény elidegenítéséből származó jövedelem;
- d) pénzügyi lízingből származó jövedelem;
- e) ingatlan javakból származó jövedelem;
- f) magáncélra tartott, egymillió eurót meghaladó könyv szerinti értékű ingó javakból származó jövedelem, kivéve a készpénzt, a részvényeket és az értékpapírokat;
- g) biztosítási, banki és egyéb pénzügyi tevékenységekből származó jövedelem;
- h) a vállalkozás által más kapcsoló vállalkozásokhoz kiszervezett szolgáltatásokból származó jövedelem.

5. cikk

Kapcsoló vállalkozás

- (1) A 4. és 7. cikk alkalmazásában „kapcsoló vállalkozás”: olyan személy, aki/amely egy másik személlyel bármelyik alábbi módon kapcsolatban áll:
 - a) a személy úgy vesz részt egy másik személy irányításában, hogy helyzete révén a másik személyre jelentős befolyást gyakorol;
 - b) a személy egy olyan holding révén vesz részt egy másik személy feletti ellenőrzésben, amely holding a szavazati jogok 25 %-ánál többel rendelkezik;
 - c) a személy közvetve vagy közvetlenül a tőke több mint 25 %-át kitevő tulajdonjog révén részesedéssel rendelkezik egy másik személy tőkéjében;
 - d) a személy egy másik személy nyereségéből 25 %-os vagy annál nagyobb nyereségrészesedésre jogosult.
- (2) Ha egynél több személy vesz részt ugyanazon személy irányításában, a személy feletti ellenőrzésben, vagy rendelkezik részesedéssel a tőkéjében vagy nyereségében az (1) bekezdésben említettek szerint, minden érintett személyt kapcsoló vállalkozásnak kell tekinteni.

Ha ugyanazon személyek vesznek részt egynél több személy irányításában, az azok feletti ellenőrzésben, vagy rendelkeznek részesedéssel azok tőkéjében vagy nyereségében az (1) bekezdésben említettek szerint, minden érintett személyt kapcsoló vállalkozásnak kell tekinteni.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában személy mind a jogi, mind a természetes személy. Az a személy, aki vagy amely egy másik személlyel összehangoltan jár el egy gazdálkodó szervezet szavazati joga vagy tőkerészesedése tekintetében, úgy tekintendő, hogy részesedéssel rendelkezik a gazdálkodó szervezetbeli valamennyi azon szavazati jog, illetve tőkerészesedés tekintetében, amellyel a másik személy rendelkezik.

¹³ COM(2020) 593 final.

- (4) Közvetett részvételben az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumoknak való megfelelést az egymást követő szinteken található részesedések arányának szorzata alapján kell megállapítani. A szavazati jogok több mint 50 %-ával rendelkező személy úgy tekintendő, mintha a szavazati jogok 100 %-ával rendelkezne.

Valamely magánszemélyt, annak házastársát vagy egyenes ági felmenőit vagy leszármazottait egyetlen személyként kell kezelni.

II. FEJEZET

AZ ADÓZÁSI SZEMPONTÚ MINIMÁLIS TARTALOMRA VONATKOZÓ MUTATÓKNAK MEG NEM FELELŐ VÁLLALKOZÁSOK AZONOSÍTÁSA

6. cikk

Jelentésre kötelezett vállalkozások

- (1) A tagállamok előírják, hogy a következő kritériumoknak megfelelő vállalkozások a 7. cikkel összhangban tegyenek jelentést a tagállamok illetékes hatóságainak:
- a) a vállalkozásnál az előző két adóévben keletkezett bevételek több mint 75 %-a releváns jövedelem;
 - b) a vállalkozás a következő feltételek bármelyikének teljesülése alapján határokon átnyúló tevékenységet folytat:
 - i. a vállalkozás birtokában lévő, a 4. cikk e) és f) pontjának hatálya alá tartozó eszközök könyv szerinti értékének több mint 60 %-a az előző két adóévben a vállalkozás tagállamán kívül volt;
 - ii. a vállalkozás releváns jövedelmének legalább 60 %-a határokon átnyúló ügyletekből származik vagy ilyen ügyleteken keresztül kerül kifizetésre;
 - c) az előző két adóévben a vállalkozás kiszervezte a napi működés igazgatását és a jelentős funkciókkal kapcsolatos döntéshozatalt.

Azt a vállalkozást, amely a 4. cikk e) és f) pontjának hatálya alá tartozó jövedelmet termelő eszközökkel rendelkezik, szintén úgy kell tekinteni, mint amely teljesíti az első albekezdés a) pontjában meghatározott kritériumot, függetlenül attól, hogy a megelőző két adóévben keletkezett-e bevétel ezen eszközökből a vállalkozásnál, ha ezen eszközök könyv szerinti értéke meghaladja a vállalkozás birtokában lévő eszközök teljes könyv szerinti értékének 75 %-át.

Azt a vállalkozást, amely a 4. cikk c) pontjának hatálya alá tartozó jövedelmet termelő eszközökkel rendelkezik, szintén úgy kell tekinteni, mint amely teljesíti az első albekezdés a) pontjában meghatározott kritériumot, függetlenül attól, hogy a megelőző két adóévben keletkezett-e bevétel ezen eszközökből a vállalkozásnál, ha ezen eszközök könyv szerinti értéke meghaladja a vállalkozás birtokában lévő eszközök teljes könyv szerinti értékének 75 %-át.

- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy az alábbi kategóriák valamelyikébe tartozó vállalkozásokra ne vonatkozzanak a 7. cikk követelményei:

- a) azokra a társaságokra, amelyek a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁴ szerinti, szabályozott piacra vagy multilaterális kereskedési rendszerbe bevezetett vagy azokon jegyzett átruházható értékpapírral rendelkeznek;
- b) a szabályozott pénzügyi vállalkozásokra;
- c) azokra a vállalkozásokra, amelyek fő tevékenysége, hogy az ugyanabban a tagállamban található operatív vállalkozások részvényeit birtokolják, miközben tényleges tulajdonosaik adózási szempontból ugyanabban a tagállamban rendelkeznek illetőséggel;
- d) azokra a holdingtevékenységet folytató vállalkozásokra, amelyek adózási szempontból ugyanabban a tagállamban rendelkeznek illetőséggel, mint a vállalkozás részvényese(i) vagy a 2011/16/EU irányelv III. melléklete I. szakaszának 7. pontjában meghatározott végső anyavállalat;
- e) azokra a vállalkozásokra, amelyekben teljes munkaidő egyenértékben számítva legalább öt az olyan munkavállalók vagy olyan személyzeti tagok száma, akik kizárólag a releváns jövedelmet eredményező tevékenységeket végzik.

Az első albekezdés b) pontja a következő „szabályozott pénzügyi vállalkozásokra” alkalmazandó:

- a) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁵ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
- b) a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁶ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;
- c) a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alternatívbefektetésialap-kezelő (ABAK), beleértve a 345/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁷ szerinti európai kockázattőke-alap (EuVECA) kezelőjét, a 346/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁸ szerinti európai szociális vállalkozási alap (ESZVA) kezelőjét és az (EU) 2015/760 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁹ szerinti európai hosszú távú befektetési alap (EHTBA) kezelőjét;

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 345/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai kockázattőke-alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 1. o.).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 346/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai szociális vállalkozási alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 18. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/760 rendelete (2015. április 29.) az európai hosszú távú befektetési alapokról (HL L 123., 2015.5.19., 98. o.).

- d) átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti alapkezelő társasága;
- e) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²¹ 13. cikke 1. pontjában meghatározott biztosító;
- f) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító;
- g) az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv²² 1. cikkének 6. pontjában meghatározott foglalkoztatói nyugellátást szolgáltatató intézmény;
- h) a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²³ és a 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁴ hatálya alá tartozó, szociális biztonsági rendszernek minősülő nyugdíjrendszereket működtető nyugdíjintézetek, valamint az ilyen nyugdíjrendszerek működtetése céljára létrehozott bármely jogi személy;
- i) a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott ABAK által kezelt alternatív befektetési alap (ABA) vagy a vonatkozó tagállami jogszabály alapján felügyelt ABA;
- j) a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti ÁÉKBV;
- k) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁵ 2. cikke 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;
- l) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁶ 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott központi értéktár;
- m) a 2009/138/EK irányelv 211. cikkével összhangban engedélyezett különleges célú gazdasági egységként működő biztosító vagy viszontbiztosító;
- n) az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁷ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység;

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

²² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltatató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról (HL L 284., 2009.10.30., 1. o.).

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unió belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

- o) a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott biztosítói holdingtársaság vagy a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holdingtársaság, amely olyan biztosítói csoport része, amely az említett irányelv 213. cikke alapján csoportszintű felügyelet hatálya alá tartozik, és amely a 2009/138/EK irányelv 214. cikkének (2) bekezdése értelmében nem mentesül a csoportfelügyelet alól;
- p) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁸ 1. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott pénzforgalmi intézmény;
- q) a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁹ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elektronikuspénz-kibocsátó intézmény;
- r) az (EU) 2020/1503 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁰ 2. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott közösségi finanszírozási szolgáltató;
- s) [a kriptoeszközök piacairól és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat³¹] 3. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott kriptoeszköz-szolgáltató, amennyiben [a kriptoeszközök piacairól és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat] 3. cikke (1) bekezdésének 9. pontjában meghatározott egy vagy több kriptoeszköz-szolgáltatást nyújt.

7. cikk

Az adózási szempontú minimális tartalomra vonatkozó mutatók

- (1) A tagállamok előírják, hogy a 6. cikk (1) bekezdésében megállapított kritériumoknak megfelelő vállalkozások éves adóbevallásukban minden adóévre vonatkozóan nyilatkozzanak arról, hogy megfelelnek-e a minimális tartalomra vonatkozó alábbi mutatóknak:
 - a) a vállalkozás saját telephellyel vagy kizárólag általa használt telephellyel rendelkezik a tagállamban;
 - b) a vállalkozás legalább egy saját és aktív bankszámlával rendelkezik az Unióban;

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1503 rendelete (2020. október 7.) az európai közösségi finanszírozási üzleti szolgáltatókról, valamint az (EU) 2017/1129 rendelet és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 347., 2020.10.20., 1. o.).

³¹ COM(2020) 593 final.

- c) a következő mutatók egyike:
- i. a vállalkozás egy vagy több igazgatója:
 1. adóügyi illetőséggel rendelkezik a vállalkozás tagállamában, vagy attól nem lakik nagy távolságra, amennyiben ez a távolság összeegyeztethető feladatai megfelelő ellátásával;
 2. képesítéssel és engedéllyel rendelkezik arra, hogy döntéseket hozzon a vállalkozás számára releváns jövedelmet termelő tevékenységekkel vagy a vállalkozás eszközeivel kapcsolatban;
 3. rendszeresen, aktívan és önállóan használja a 2. pontban említett engedélyt;
 4. nem alkalmazottja olyan vállalkozásnak, amely nem kapcsolt vállalkozás, és nem tölt be igazgatói vagy azzal egyenértékű funkciót más, kapcsolt vállalkozásnak nem minősülő vállalkozásokban;
 - ii. teljes munkaidős egyenértékben számítva az alkalmazottak többsége adóügyi illetőséggel rendelkezik a vállalkozás tagállamában, vagy attól nem lakik nagy távolságra, amennyiben ez a távolság összeegyeztethető feladatai megfelelő ellátásával, és ezen alkalmazottak képesítéssel rendelkeznek azon tevékenységek végzésére, amelyek a vállalkozás számára releváns jövedelmet termelnek.

(2) Az (1) bekezdésben említett vállalkozásoknak az adóbevallásukhoz igazoló dokumentumokat kell csatolniuk. Az igazoló dokumentumoknak a következő információkat kell tartalmazniuk:

- a) a telephelyek címe és típusa;
- b) a bruttó bevétel összege és típusa;
- c) az üzleti költségek összege és típusa;
- d) a releváns jövedelem elérése érdekében végzett üzleti tevékenységek típusa;
- e) az igazgatók száma, képesítése, engedélye és adóügyi illetősége, vagy a releváns jövedelmet eredményező üzleti tevékenységet végző munkavállalók teljes munkaidős egyenértékben kifejezett száma, képesítése és adóügyi illetősége;
- f) a kiszervezett üzleti tevékenységek;
- g) bankszámlaszám, a bankszámlához való hozzáférésre és a fizetési megbízások használatára vagy kibocsátására vonatkozóan adott felhatalmazások, valamint a számla forgalmának igazolása.

8. cikk

Az adózási szempontú minimális tartalom vélelmezése

(1) Annak a vállalkozásnak az esetében, amely nyilatkozik, hogy megfelel a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott, minimális tartalomra vonatkozó valamennyi mutatónak, és a 7. cikk (2) bekezdésével összhangban benyújtja a megfelelő igazoló dokumentumokat, az adóévre vonatkozóan vélelmezni kell, hogy rendelkezik minimális tartalommal.

- (2) Annak a vállalkozásnak az esetében, amely nyilatkozik, hogy nem felel meg a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott, minimális tartalomra vonatkozó mutatók valamelyikének, vagy nem nyújtja be a megfelelő igazoló dokumentumokat a 7. cikk (2) bekezdésével összhangban, az adóévre vonatkozóan vélelmezni kell, hogy nem rendelkezik minimális tartalommal.

9. cikk

A vélelem cáfolata

- (1) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy azok a vállalkozások, amelyek esetében a 8. cikk (2) bekezdése értelmében vélelmezendő, hogy nem rendelkeznek minimális tartalommal, megcáfolhassák ezt a vélelmet azáltal, hogy további igazoló dokumentumokkal támasztják alá azokat az üzleti tevékenységeket, amelyeket a releváns jövedelem elérése érdekében végeznek.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a vállalkozásoknak a következő kiegészítő bizonyítékokat kell benyújtaniuk:
- a) olyan dokumentumot, amely lehetővé teszi a vállalkozás alapítása mögött meghúzódó üzleti indokok megállapítását;
 - b) az alkalmazottak profiljára vonatkozó információkat, beleértve a tapasztalatuk szintjét, a döntéshozatali hatásköreiket a szervezet egészében, a szervezeti struktúrában betöltött szerepüket és beosztásukat, a munkaszerződésük típusát, a végzettségeiket és a foglalkoztatásuk időtartamát;
 - c) konkrét bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a releváns jövedelmet termelő tevékenységre vonatkozó döntéshozatal a vállalkozás tagállamában történik.
- (3) A tagállamok úgy tekintenek a vállalkozásra, mint amely megcáfolta a vélelmet, ha a vállalkozás által a (2) bekezdés szerint benyújtott bizonyíték bizonyítja, hogy a vállalkozás végezte azokat az üzleti tevékenységeket, amelyek a releváns jövedelmet eredményezték, és a tevékenységek felett vagy – jövedelem hiányában – a vállalkozás eszközei felett folyamatos ellenőrzést gyakorolt, és viselte azok kockázatát.
- (4) Annak az adóévnek a végét követően, amelyre vonatkozóan a vállalkozás a (3) bekezdéssel összhangban sikeresen megcáfolta a vélelmet, a tagállam öt évig tekintheti úgy, hogy a vállalkozás megcáfolta a vélelmet, feltéve, hogy a vállalkozás ténybeli és jogi körülményei ezen időszak alatt változatlanok maradnak.

10. cikk

Mentesség

- (1) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a 6. cikk (1) bekezdésében megállapított kritériumoknak megfelelő vállalkozás mentességet kérelmezhesen az ezen irányelv szerinti kötelezettségei alól, ha a vállalkozás létezése nem csökkenti tényleges tulajdonosa(i) vagy azon csoport egészének adókötelezettségét, amelynek a vállalkozás a tagja.
- (2) A tagállam ezt az adómentességet egy adóévre adhatja meg, ha a vállalkozás elegendő és objektív bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy a közbeiktatása nem vezet adóelőnyhöz a tényleges tulajdonosa(i) vagy adott esetben a csoport egésze számára. Ennek a bizonyítéknak tartalmaznia kell a csoport szerkezetére és tevékenységeire vonatkozó információkat. Ennek a bizonyítéknak lehetővé kell

tennie a tényleges tulajdonos(ok) vagy adott esetben a csoport egésze által a vállalkozás közbeiktatása esetén fizetendő adó teljes összegének összehasonlítását azzal az összeggel, amely azonos körülmények között a vállalkozás nélkül lenne fizetendő.

- (3) Azon adóév végét követően, amelyre a (2) bekezdéssel összhangban mentességet adott, a tagállam öt évvel meghosszabbíthatja az adómentesség érvényességét azzal a feltétellel, hogy a vállalkozás – valamint a tényleges tulajdonos(ok) és adott esetben a csoport – ténybeli és jogi körülményei az adott időszakban változatlanok maradnak.

III. FEJEZET

AZ ADÓZÁSI SZEMPONTÚ MINIMÁLIS TARTALOMMAL NEM RENDELKEZŐ VÁLLALKOZÁSOK ADÓÜGYI MEGÍTÉLÉSE

11. cikk

A saját tagállamuktól eltérő tagállamban adózási szempontú minimális tartalommal nem rendelkező vállalkozásokra háruló adóügyi következmények

- (1) A vállalkozás tagállamától eltérő tagállamok figyelmen kívül hagynak a vállalkozás tagállamával megkötött minden olyan hatályos megállapodást és egyezményt, amely a jövedelem és adott esetben a tőke kettős adóztatásának elkerüléséről rendelkezik, valamint a 2011/96/EU irányelv 4., 5. és 6. cikkét és a 2003/49/EK irányelv 1. cikkét, amennyiben ezek az irányelvek alkalmazandók amiatt, hogy a vállalkozás valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkezőnek minősül, ha a következő feltételek teljesülnek:
- a) a vállalkozás esetében vélelmezni kell, hogy nem rendelkezik minimális tartalommal;
 - b) a vállalkozás egy adóév tekintetében nem cáfolja meg az a) pontban említett vélelmet.
- (2) A vállalkozás részvényesének vagy részvényeseinek tagállama nemzeti jogával összhangban úgy adóztatja meg a vállalkozás releváns jövedelmét, mintha az közvetlenül a vállalkozás részvényesénél vagy részvényeseinél keletkezett volna, és levonja az ilyen jövedelem után a vállalkozás tagállamában megfizetett adót, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:
- a) a releváns jövedelem olyan vállalkozásnál keletkezett, amely esetében vélelmezni kell, hogy nem rendelkezik minimális tartalommal;
 - b) a vállalkozás nem cáfolja meg az a) pontban említett vélelmet;
 - c) mind a vállalkozás részvényesei, mind a fizető fél adóügyi illetőséggel rendelkezik valamely tagállamban.

Az első albekezdés a valamely másik tagállammal megkötött, a jövedelem és adott esetben a tőke kettős adóztatásának elkerüléséről rendelkező bármely hatályos megállapodás és egyezmény ellenére alkalmazandó.

Amennyiben a fizető fél nem rendelkezik adóügyi illetőséggel valamely tagállamban, a vállalkozás részvényesének vagy részvényeseinek tagállama nemzeti jogával

összhangban úgy adóztatja meg a vállalkozásnál keletkezett releváns jövedelmet, mintha az közvetlenül a vállalkozás részvényesénél vagy részvényeseinél keletkezett volna, a vállalkozás részvényeseinek tagállama és a fizető fél harmadik országának joghatósága között megkötött, a jövedelem és adott esetben a tőke kettős adóztatásának elkerüléséről rendelkező hatályos megállapodás vagy egyezmény sérelme nélkül.

Amennyiben a vállalkozás részvényese vagy részvényesei nem rendelkeznek adóügyi illetőséggel valamely tagállamban, az e jövedelmet fizető fél nemzeti jogával összhangban levonja a forrásadót, a vállalkozás részvényese(i) harmadik országának joghatóságával megkötött, a jövedelem és adott esetben a tőke kettős adóztatásának elkerüléséről rendelkező hatályos megállapodás vagy egyezmény sérelme nélkül.

- (3) Amennyiben a 4. cikkben említett ingatlan, illetve ingó javak vannak olyan vállalkozás tulajdonában, amely esetében vélelmezni kell, hogy nem rendelkezik minimális tartalommal, és nem cáfolja meg ezt a vélelmet:
- a) az a tagállam, amelyben a 4. cikk e) pontjában említett ingatlan javak találhatóak, azokat a nemzeti jogával összhangban úgy adóztatja meg, mintha az ilyen ingatlan javak közvetlenül a vállalkozás részvényesének vagy részvényeseinek tulajdonában lennének, a vállalkozás részvényesének vagy részvényeseinek joghatóságával megkötött, a jövedelem és adott esetben a tőke kettős adóztatásának elkerüléséről rendelkező hatályos megállapodás vagy egyezmény sérelme nélkül;
 - b) a vállalkozás részvényesének vagy részvényeseinek tagállama a nemzeti jogával összhangban úgy adóztatja meg az ilyen javakat, mintha azok közvetlenül a vállalkozás részvényesének vagy részvényeseinek tulajdonában lennének, az ingatlan vagy ingó javak helye szerinti joghatósággal megkötött, a jövedelem és adott esetben a tőke kettős adóztatásának elkerüléséről rendelkező hatályos megállapodás vagy egyezmény sérelme nélkül.

12. cikk

Adóügyi következmények, amennyiben a vállalkozás saját tagállamában nem rendelkezik adózási szempontú minimális tartalommal

Amennyiben egy vállalkozás nem rendelkezik adózási szempontú minimális tartalommal abban a tagállamban, ahol adóügyi illetőséggel rendelkezik, az adott tagállam a következő határozatok bármelyikét hozza meg:

- a) megtagadja az adóügyi illetőség igazolása e tagállam joghatóságán kívüli használat céljából történő kérelmezésének lehetőségét a vállalkozástól;
- b) olyan adóilletőségi igazolást ad ki, amely előírja, hogy a vállalkozás nem jogosult a jövedelem és adott esetben a tőke kettős adóztatásának elkerüléséről szóló megállapodásokból és egyezményekből, a hasonló célú vagy hatású nemzetközi megállapodásokból, valamint a 2011/96/EU irányelv 4., 5. és 6. cikkéből és a 2003/49/EK irányelv 1. cikkéből eredő előnyökre.

IV. FEJEZET INFORMÁCIÓCSERE

13. cikk

A 2011/16/EU irányelv módosításai

A 2011/16/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk 9. pontja a következőképpen módosul:
 - a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a 8. cikk (1) bekezdése, valamint a 8a–8d. cikk alkalmazásában előre meghatározott információk előzetes megkeresés nélküli, rendszeres, előre meghatározott időközönként történő közlése egy másik tagállammal; a 8. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a rendelkezésre álló információra való hivatkozás az információt közlő tagállam adónyilvántartásaiban szereplő, az adott tagállam információgyűjtésre és -feldolgozásra szolgáló eljárásaival összhangban visszakereshető információra vonatkozik;”
 - b) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 8. cikk (1) és (3a) bekezdése, valamint a 8a–8ad. cikk kivételével ezen irányelv minden egyéb rendelkezésének alkalmazásában az e pont a) és b) alpontja szerinti, előre meghatározott információk szisztematikus közlése.”
2. A II. fejezet II. szakasza a következő 8ad. cikkel egészül ki:

„8ad. cikk

A minimális tartalommal kapcsolatos mutatók jelentésére kötelezett vállalkozásokra vonatkozó kötelező automatikus információcsere hatálya és feltételei

- (1) Valamely tagállam illetékes hatósága, amely a(z) [Kiadóhivatal] (kérjük a teljes cím és a HL-hivatkozás beillesztését)* tanácsi irányelv 7. cikkével összhangban információt kap egy, a területén letelepedett vállalkozástól, automatikus csere útján és az információ kézhezvételétől számított 30 napon belül közli ezt az információt az összes többi tagállam illetékes hatóságaival a (4) bekezdéssel és a 21. cikk alapján elfogadott alkalmazandó gyakorlati intézkedésekkel összhangban.
- (2) Valamely tagállam illetékes hatósága, amely igazolja, hogy egy vállalkozás a(z) [Kiadóhivatal] irányelv 9. cikkével összhangban megcáfolta a vélelmet, vagy igazolja, hogy egy vállalkozás az említett irányelv 10. cikkével összhangban mentességet élvez, automatikus csere útján és az ilyen igazolás kiállításától számított 30 napon belül közli ezt az információt az összes többi tagállam illetékes hatóságaival a 21. cikk alapján elfogadott alkalmazandó gyakorlati intézkedésekkel összhangban.
- (3) Valamely tagállam illetékes hatósága, amely – többek között ellenőrzés útján is – az adott tagállam nemzeti joga szerint arra a következtetésre jut, hogy egy vállalkozás nem felel meg a(z) [Kiadóhivatal] irányelv 7. cikkében meghatározott, minimális tartalomra vonatkozó mutatóknak, automatikus csere útján és az ellenőrzés eredményének véglegessé válásától számított 30 napon belül közli ezt az információt

az összes többi tagállam illetékes hatóságaival a 21. cikk alapján elfogadott alkalmazandó gyakorlati intézkedésekkel összhangban.

- (4) A tagállam illetékes hatósága által az (1) bekezdés alapján az egyes vállalkozásokra vonatkozóan közzendő információknak a következőket kell tartalmazniuk:
- a) a(z) [Kiadóhivatal] irányelv 6. cikke értelmében jelentéstételre kötelezett vállalkozás adóazonosító száma;
 - b) a(z) [Kiadóhivatal] irányelv 6. cikke értelmében jelentéstételre kötelezett vállalkozás uniós adószáma, ha van ilyen;
 - c) a vállalkozás 3. cikk 5. és 6. pontjában meghatározottak szerinti részvényeseinek és tényleges tulajdonosainak feltüntetése;
 - d) a vállalkozás által benyújtott jelentés által valószínűleg érintett többi tagállam feltüntetése, ha van ilyen;
 - e) a vállalkozás által benyújtott jelentés által a többi tagállamban valószínűleg érintett bármely személy feltüntetése;
 - f) a vállalkozás által a 7. cikk (1) bekezdése szerint tett nyilatkozat;
 - g) a vállalkozás által a 7. cikk (2) bekezdése szerint benyújtott bizonyítékok összegzése.
- (5) A (4) bekezdés sérelme nélkül a tagállam illetékes hatósága által a (2) bekezdés alapján közzendő információknak a következőket is tartalmazniuk kell:
- h) a tagállam illetékes hatóságának igazolása arról, hogy a vállalkozás megcáfolta a(z) [Kiadóhivatal] irányelv 9. cikke szerinti vélelmet, vagy hogy a vállalkozás az említett irányelv 10. cikkével összhangban mentesül a jelentéstétel alól;
 - i) a(z) [Kiadóhivatal] irányelv 9. cikke szerinti vélelem megcáfolására vagy a vállalkozás jelentéstétel alóli, az említett irányelv 10. cikke szerinti mentesülésére vonatkozó igazolás kiállítására szempontjából az illetékes hatóság által relevánsnak vélt kiegészítő bizonyítékok összegzése.
- (6) A (4) bekezdés sérelme nélkül a tagállam illetékes hatósága által a (3) bekezdés alapján közzendő információknak az ellenőrzési jelentést is tartalmazniuk kell, amennyiben az illetékes hatóság adott ki ilyen jelentést.
- (7) A (4), (5) és (6) bekezdésben említett információcsere megkönnyítése érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az e cikk (1)–(6) bekezdésének végrehajtásához szükséges gyakorlati intézkedéseket, beleértve az e cikk (4), (5) és (6) bekezdésében meghatározott információk közzetésének egységesítésére irányuló intézkedéseket is. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (8) E cikk (1)–(5) bekezdésének alkalmazásában »vállalkozás« a(z) [Kiadóhivatal] irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott vállalkozás.
- (9) A feldolgozott információkat öt évig kell megőrizni, de semmiképpen sem hosszabb ideig, mint ami ezen irányelv céljainak eléréséhez szükséges.
- (10) Az egyes tagállamok illetékes hatóságai adatkezelőnek, a Bizottság pedig adatfeldolgozónak tekintendő.
- (11) A (4) bekezdés a)–f) pontjában említett információk jogosulatlan közzététele esetén a tagállamok enyhítő intézkedésként dönthetnek úgy, hogy felfüggesztik az ezen

irányelv szerinti információcserét azzal a tagállammal, ahol a jogosulatlan közzétételre sor került.”

3. A 20. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén a következő esetekben egységes formanyomtatványokat fogad el a nyelvhasználati szabályokkal együtt:

- a) a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítással és az előzetes ármegállapítással kapcsolatos, a 8a. cikk szerinti automatikus információcserére vonatkozóan 2017. január 1-jéig;
- b) az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló konstrukciókra vonatkozó, a 8ab. cikk szerinti automatikus információcserére vonatkozóan 2019. június 30-ig;
- c) a minimális tartalommal kapcsolatos mutatók jelentésére kötelezett vállalkozásokra vonatkozó, a 8ad. cikk szerinti automatikus információcserére vonatkozóan 2024. január 1-jéig.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az említett formanyomtatványokon közlendő adatok köre nem terjedhet túl az információcsere keretében közlendő, a 8a. cikk (6) bekezdésében, a 8ab. cikk (14) bekezdésében és a 8ad. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében felsorolt elemeken, valamint az olyan egyéb, ezen elemekhez kapcsolódó adatmezőkön, amelyek kitöltése a 8a., 8ab. illetve a 8ac. cikkben foglalt célok eléréséhez szükséges.

Az első albekezdésben említett nyelvhasználati szabályok nem akadályozhatják meg azt, hogy a tagállamok az Unió bármely hivatalos nyelvén közöljék a 8a., 8ab. és 8ad. cikkben említett információkat. Az említett nyelvhasználati szabályok ugyanakkor előírhatják, hogy az Unió egy másik hivatalos nyelvén meg kell küldeni ezen információk legfontosabb elemeit.”

4. A 21. cikk (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 8a. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt automatikus információcsere céljából a Bizottság 2017. december 31-ig kidolgoz egy biztonságos tagállami szintű központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattárat az említett bekezdések keretében közlendő információk rögzítésének céljára, és ahhoz műszaki és logisztikai támogatást is biztosít.

A 8ab. cikk (13), (14) és (16) bekezdésében előírt automatikus információcsere céljából a Bizottság 2019. december 31-ig kidolgoz egy biztonságos tagállami szintű központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattárat az említett bekezdések keretében közlendő információk rögzítésének céljára, és ahhoz műszaki és logisztikai támogatást is biztosít.

A 8ad. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében előírt automatikus információcsere céljából a Bizottság 2024. június 30-ig kidolgoz egy biztonságos tagállami szintű központi adóügyi közigazgatási együttműködési adattárat az említett bekezdések keretében közlendő információk rögzítésének céljára, és ahhoz műszaki és logisztikai támogatást is biztosít.

Valamennyi tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának hozzáféréssel kell rendelkeznie az említett adattárban rögzített információkhoz. Az említett

adattárban rögzített információkhoz továbbá – a 8a. cikk (8) bekezdésében és a 8ab. cikk (17) bekezdésében foglalt korlátok között – a Bizottságnak is hozzáféréssel kell rendelkeznie. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az e bekezdés első, második és harmadik albekezdésének végrehajtásához szükséges gyakorlati intézkedéseket. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 26. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Az említett biztonságos központi adattár üzembe helyezéséig a 8a. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 8ab. cikk (13), (14) és (16) bekezdésében és a 8ad. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében előírt automatikus információcserét az e cikk (1) bekezdésével és az alkalmazandó gyakorlati intézkedésekkel összhangban kell végrehajtani.”

V. FEJEZET VÉGREHAJTÁS

14. cikk **Szankciók**

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

A tagállamok biztosítják, hogy ezek a szankciók magukban foglaljanak egy, a vállalkozás adott adóévben elért árbevételének legalább 5 %-át kitevő közigazgatási pénzbírságot arra az esetre, ha a 6. cikk értelmében jelentéstételre kötelezett vállalkozás az előírt határidőn belül az adóévre vonatkozóan nem tesz eleget e követelménynek, vagy a 7. cikk szerinti adóbevallásban hamis nyilatkozatot tesz.

15. cikk **Adóellenőrzések iránti kérelem**

Amennyiben egy tagállam illetékes hatóságának oka van azt feltételezni, hogy egy másik tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező vállalkozás nem teljesítette az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit, az előbbi tagállam felkérheti az utóbbi illetékes hatóságát, hogy végezze el a vállalkozás adóellenőrzését.

A felkért tagállam illetékes hatósága a kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül megkezdi az adóellenőrzést, és azt a felkért tagállamban az adóellenőrzésekre irányadó szabályoknak megfelelően végzi el.

Az adóellenőrzést lefolytató illetékes hatóság a lehető leghamarabb, de legkésőbb az adóellenőrzés eredményének ismertté válását követő egy hónapon belül visszajelzést ad az ellenőrzés eredményéről a kérelmező tagállam illetékes hatóságának.

16. cikk **Nyomon követés**

- (1) A tagállamok minden egyes adóévre vonatkozóan közlik a Bizottsággal a következő információkat:

- a) a 6. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő vállalkozások száma;
- b) a 7. cikknek megfelelően jelentést tévő vállalkozások száma;
- c) a 14. cikk alapján az ezen irányelv követelményeinek való meg nem felelés miatt kiszabott szankciók;
- d) azon vállalkozások száma, amelyek esetében a 8. cikkel összhangban vélelmezendő, hogy nem rendelkeznek minimális tartalommal, és azon vállalkozások száma, amelyek a 9. cikkel összhangban megcáfolták ezt a vélelmet;
- e) az ezen irányelv szerinti követelmények alól a 10. cikk értelmében mentesülő vállalkozások száma;
- f) a 6. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő vállalkozásoknál elvégzett ellenőrzések száma;
- g) azon esetek száma, amikor – különösen egy ellenőrzést követően – megállapítást nyert, hogy egy vállalkozás, amely esetében vélelmezendő, hogy minimális tartalommal rendelkezik, nem folytat jelentős tevékenységet;
- h) a benyújtott információcsere iránti kérelmek száma és a beérkezett kérelmek száma;
- i) a benyújtott adóellenőrzések iránti kérelmek száma és a beérkezett kérelmek száma.

A tagállamok a Bizottság kérésére közlik a Bizottsággal az ezen irányelv végrehajtásának nyomon követéséhez és értékeléséhez szükséges egyéb információkat.

- (2) A tagállamok az (1) bekezdésben felsorolt információkat félévente, a féléves időszak végét követő adóév december 31-ig közlik.

17. cikk **Jelentések**

- (1) A Bizottság 2028. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról.
- (2) A jelentés elkészítésekor a Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által a 15. cikk szerint közölt információkat.
- (3) A jelentést a Bizottság közzéteszi a honlapján.

VI. FEJEZET **ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

18. cikk **Átültetés a nemzeti jogba**

- (1) A tagállamok legkésőbb [2023. június 30-ig] elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz,

hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket [2024. január 1-től] alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (1) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

19. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

20. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdeméyzés címe

UNSHELL

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

Adópolitika.

1.3. A javaslat/kezdeméyzés a következőre irányul:

X új intézkedés

kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedés¹

jelenlegi intézkedés meghosszabbítása

egy vagy több intézkedés összevonása vagy átalakítása egy másik/új intézkedéssé

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. Általános célkitűzés(ek)

A javaslat célja, hogy csökkentse a fedőszervezetek EU-n belüli használatából eredő adókikerüléssel és adócsalással kapcsolatos adóbevétel-kiesést. A javaslat továbbá lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy pontos képet adjanak a fedőszervezetek EU-n belüli adóvisszaéléséről és számszerűsítsék annak mértékét. Végző soron a javaslatnak még inkább vissza kell szorítania a fedőszervezetek létrehozását az EU-ban.

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek)

Konkrét célkitűzések

1. Az adóvisszaélés szempontjából kockázatot jelentő fedőszervezetek azonosítása az EU-ban objektív tartalmi kritériumok alkalmazása révén. Azokra az esetekre, amikor egy fedőszervezet tekintetében megállapítják az adóvisszaélés kockázatának fennállását, a javaslat egyértelmű, előre meghatározott, az egész EU-ra kiterjedő közös adózási következményeket határoz meg az adóbevétel-kiesés megelőzése érdekében.

2. A tagállamok illetékes hatóságainak olyan információkkal kell rendelkezniük, amelyek lehetővé teszik a más tagállamokban illetőséggel rendelkező/letelepedett fedőszervezetek azonosítását annak érdekében, hogy megelőzhessék a határokon átnyúló adóvisszaéléseket, például azáltal, hogy megtagadják az adóegyezmények forrásadókra vonatkozó kedvezményeit.

3. A javaslat célja, hogy eleve kiküszöbölje a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végzők, illetve társasági szolgáltatók fedőszervezetek létrehozására való használatát az EU-ban. Az 1. pontban említett tartalmi kritériumok célja pontosan a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végzők, illetve társasági

¹ A költségvetési rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

szolgáltatók által a fedőszervezeteknek nyújtott szolgáltatások – például levelezési címek létrehozása – elleni küzdelem.

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

A megcélzott szervezeteknek jelentést kell tenniük az adóhatóságoknak arról, hogy megfelelnek-e a minimális tartalomra vonatkozó mutatóknak. Az említett mutatókat nem teljesítő szervezetekre nézve adókövetkezmények lesznek.

1.4.4. Teljesítménymutatók

Határozza meg az előrehaladás és az eredmények nyomon követésére szolgáló mutatókat.

Célkitűzések	Mutatók	Mérési eszközök/adatforrások
Közös tartalmi kritériumok alkalmazása a fedőszervezetek azonosítására az adócsalásból és adókikerülésből eredő adóbevételkiesés megelőzése érdekében.	A fedőszervezeteket az adóelőnyök nemzeti vagy határokon átnyúló szinten történő megszerzésében megakadályozó kezdeményezésnek köszönhetően biztosított további adóbevételek.	Az automatikus információcsere éves értékelése (forrás: a tagállamok adóhatóságai)
Információk biztosítása a tagállamok számára az adóvisszaélés céljára használt fedőszervezetek azonosításához.	A fedőszervezetekre vonatkozó információcserék és a megfelelőséggel kapcsolatos tagállami tevékenységek száma.	A tagállamok által a Bizottságnak nyomonkövetési célból évente benyújtandó adatok (forrás: a tagállamok adóhatóságai)
Az EU-ban fedőszervezeteket létrehozó bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végzőket, illetve társasági szolgáltatókat visszatartó hatás.	A kezdeményezés azon hatásának tagállamok általi minőségi értékelése, hogy visszatartja a bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végzőket, illetve társasági szolgáltatókat attól, hogy fedőszervezetek	Az automatikus információcsere éves értékelése (forrás: a tagállamok adóhatóságai)

	létrehozására irányuló szolgáltatásokat kínáljanak.	
--	---	--

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

A javaslat értelmében jelentésre kötelezett jogi személyek és konstrukciók a tartalomra vonatkozó kritériumok használatával önértékelést végeznek annak megállapítására, hogy fennáll-e esetükben az adóvisszaélés kockázata. A valamely tagállamban önértékelésre kötelezett szervezetekre és konstrukciókra vonatkozó információkat illetően automatikus információcserére kerül sor a többi tagállam illetékes hatóságaival. Ezzel összefüggésben az illetékes hatóságok feladata lesz, hogy a közölt információkat közzegegyék egy olyan központi adattárban, amely valamennyi tagállam számára hozzáférhető. A Bizottság korlátozott hozzáférést kap az adattárhoz, aminek révén biztosítható, hogy kellően tájékozott legyen az irányelv alkalmazásának nyomon követéséhez. A javaslat a közvetlen adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU irányelv (a továbbiakban: DAC) jelenlegi gyakorlati intézkedéseit fogja alkalmazni.

Ami az adóügyi információcserére szolgáló egyéb központi adattárak – például a DAC3 és a DAC6 – létrehozásának időzítését illeti, a tagállamoknak és a Bizottságnak a javaslat elfogadását követően legalább 18 hónapra lenne szükségük ahhoz, hogy létrehozzák a tagállamok közötti információcserét lehetővé tevő rendszereket. Beindítási időszak: várhatóan 2024. januártól.

1.5.2. Az Unió részvételéből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E pontban „az Unió részvételéből származó hozzáadott érték” azt az uniós részvételből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.

A javaslatnak nem célja, hogy felváltsa a fedőszervezetek által elkövetett adóvisszaélések elleni küzdelemre vonatkozó hatályos nemzeti és nemzetközi szabályokat az EU-ban. Ehelyett a javaslat célja, hogy a határokon átnyúló adóvisszaélések megelőzése érdekében objektív tartalmi kritériumokat meghatározva megerősítse és kiegészítse a meglévő intézkedéseket. A szabályok egységesítése biztosítaná a tartalomra vonatkozó követelmények és az alkalmazandó ellenintézkedések következetességét az EU-ban, ideértve az adókövetkezményeket és a meg nem felelés esetén alkalmazandó szankciókat is.

A vállalatcsoporthoz tartozó vállalatok EU-szerte méretgazdaságosságot érnének el, mivel a tartalomra vonatkozóan csak egyetlen szabályrendszert kellene alkalmazni. Ez egyenlő versenyfeltételeket és tisztességes versenyt biztosítana a vállalkozások számára az EU-ban.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A kezdeményezés új mechanizmus. A hatásvizsgálatban előnyben részesített alternatíva azon a megközelítésen alapul, amelyet az EU követ, amikor az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékének

összeállításához és aktualizálásához vezető folyamat részeként a tartalmat értékeli az érintett harmadik országokban. Célja e folyamat egyes jellemzőinek másolása.

- 1.5.4. *A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és egyéb megfelelő eszközökkel való lehetséges szinergiák*

A 21. század társasági adózásáról szóló bizottsági közleményben a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy 2021 végéig jogalkotási javaslatot terjeszt elő a fedőszervezetek adózási célú, visszaélészerű használatának semlegesítésére vonatkozó uniós szabályokról. A javaslat a DAC keretében már létrehozott vagy fejlesztés alatt álló eljárásokat, intézkedéseket és informatikai eszközöket fogja használni.

- 1.5.5. *A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is*

A kezdeményezés végrehajtási költségeit csak az automatikus információcsere-rendszer központi elemei tekintetében fogják uniós költségvetésből finanszírozni. A tervezett intézkedések végrehajtása egyébként a tagállamok feladata lesz.

1.6. A javaslat/kezdeményezés időtartama és pénzügyi hatása

határozott időtartam

- időtartam: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
- pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében és ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kifizetési előirányzatok esetében

határozatlan időtartam

- beindítási időszak: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig
- azt követően: rendes ütem

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)²

Bizottság általi közvetlen irányítás

- a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét

- végrehajtó ügynökségen keresztül

Megosztott irányítás a tagállamokkal

Közvetett irányítás a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

- harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek
- nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)
- az EBB és az Európai Beruházási Alap
- a költségvetési rendelet 70. és 71. cikkében említett szervek
- közjogi szervek
- magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak
- valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek
- az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.

Megjegyzések

Ez a javaslat a határokon átnyúló vonatkozású feltételes adómegállapítások (DAC3) és az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó, határokon átnyúló adózási konstrukciók (DAC6) központi adattárát használó automatikus információcsere meglévő keretére és rendszereire épül, amelyeket a 2011/16/EU irányelv 21. cikke alapján, a DAC e korábbi módosításaival összefüggésben dolgoztak ki. A Bizottságnak a tagállamokkal együttműködve, végrehajtási intézkedések révén ki kell dolgoznia az információcsere egységes formanyomtatványait és

² Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a BudgWeb oldalon:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

formátumait. A tagállamok közötti információcserét lehetővé tevő közös kommunikációs hálózatot (CCN) illetően a Bizottság felelős a szóban forgó hálózat kifejlesztéséért, a tagállamok pedig vállalják, hogy létrehozzák a CCN-hálózaton keresztül történő információcserét lehetővé tevő megfelelő hazai infrastruktúrát.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

A Bizottság gondoskodni fog arról, hogy biztosított legyen a beavatkozás működésének nyomon követése és a fő szakpolitikai célkitűzések fényében történő értékelése. Tekintettel arra, hogy az „Unshell” magában foglalja a DAC módosítását, a nyomon követést és értékelést a közigazgatási együttműködés egyéb elemeivel összhangban lehet elvégezni.

A tagállamok évente benyújtják a Bizottságnak a teljesítménymutatókat tartalmazó fenti táblázatban említett, a javaslatnak való megfelelés nyomon követésére használt információkat.

A nyomonkövetési adatok rendelkezésre állásával a Bizottság felül fogja vizsgálni a beavatkozás hatókörét, és megvizsgálja annak lehetőségét, hogy azt további ágazatokra is kiterjessze és/vagy felülvizsgálja annak egyes jellemzőit.

Öt évvel a javaslat végrehajtása után értékelés készül, amely lehetőséget ad a Bizottságnak, hogy felülvizsgálja a szakpolitika eredményeit, tekintettel annak célkitűzéseire, valamint általános hatásaira az adóbevétel, a vállalkozásokat és a belső piacot illetően.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. Az irányítási módszer(ek), a finanszírozás végrehajtási mechanizmusai, a kifizetési módok és a javasolt kontrollstratégia indokolása

A kezdeményezés végrehajtása a tagállamok illetékes hatóságaira (adóhatóságaira) támaszkodik. Ők felelnek saját nemzeti rendszereik és a javaslat céljából létrehozandó központi adattárral történő információcseréhez szükséges módosítások finanszírozásáért.

A Bizottság hozza létre a fedőszervezetek azonosításával kapcsolatos, tagállamok közötti információcserét lehetővé tevő infrastruktúrát, beleértve a központi adattárat is. A DAC számára informatikai rendszereket hoztak létre, ezeket használják majd ehhez a kezdeményezéshez. A Bizottság finanszírozza az információcserék lebonyolításához szükséges rendszereket, ideértve a központi adattárat is, amelyeknek át kell esniük a fő ellenőrzési elemeken, nevezetesen a közbeszerzési szerződésekre, a közbeszerzés technikai ellenőrzésére, a kötelezettségvállalások előzetes vizsgálatára és a kifizetések előzetes vizsgálatára vonatkozóan.

2.2.2. A felismert kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk

A javasolt beavatkozás egy nyilatkozatra épülő rendszeren fog alapulni, amely magában foglalja annak kockázatát, hogy a javaslatban foglalt, tartalomra vonatkozó kritériumok alapján önértékelésre kötelezett jogi személyek és konstrukciók elmulasztják a nyilatkozattételt vagy hamis nyilatkozatot tesznek. A tagállamoknak ellenőrizniük kell ezeket az önértékeléseket, és évente jelentést kell tenniük a

Bizottságnak az ellenőrzött szervezetek számát és a meg nem felelés miatti szankciókat is tartalmazó statisztikákról.

A jogi személyek és konstrukciók meg nem felelése kockázatának kezelése érdekében a javaslat a szankcionálásra vonatkozó keretet tartalmaz. A nemzeti adóhatóságok feladata lesz a szankciók végrehajtása és általánosabban az „Unshell” szabályainak való megfelelés biztosítása. A szankciók kellően magas szinten lettek megállapítva ahhoz, hogy visszatartó erővel bírjanak. Ezen túlmenően a nemzeti adóhatóságok ellenőrzéseket végezhetnek a meg nem felelés felderítése és az attól való elrettentés érdekében.

A javaslat megfelelő alkalmazásának nyomon követése érdekében a Bizottság korlátozott hozzáféréssel fog rendelkezni a központi adattárhoz, ahol a tagállamok információt cserélnek a javaslat alapján jelentésre kötelezett szervezetekre és konstrukciókra vonatkozóan.

Az ellenőrzési stratégia fő elemei a következők:

Közbeszerzés

A közbeszerzések tekintetében a költségvetési rendeletben meghatározott ellenőrzési eljárások: a közbeszerzési szerződést a Bizottság szolgálatai által a kifizetés érdekében lefolytatott ellenőrzési eljárás lezárása után kötik meg, figyelembe véve a szerződéses kötelezettségeket, valamint a hatékony pénzgazdálkodást és általános irányítást. A csalás elleni intézkedésekről (ellenőrzések, jelentések stb.) a Bizottság és a kedvezményezettek között létrejött minden szerződés rendelkezik. A részletes referenciatételeket meg kell állapítani, és azok képezik az egyes konkrét szerződések alapját. Az elfogadási eljárás szigorúan a TAXUD TEMPO módszertant követi: a célkitűzéseket felülvizsgálják, szükség esetén módosítják, és végül kifejezetten elfogadják (vagy elutasítják). „Elfogadólevél” hiányában számla nem fizethető ki.

A közbeszerzések technikai ellenőrzése

Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság végzi a célkitűzések ellenőrzését, és felügyeli a vállalkozók tevékenységét, valamint az általuk nyújtott szolgáltatásokat. Emellett rendszeresen minőség- és biztonság-ellenőrzéseket végez az alvállalkozóinál. A minőség-ellenőrzések során ellenőrzik az alvállalkozók tényleges folyamatainak a minőségterveikben meghatározott szabályoknak és eljárásoknak való megfelelését. A biztonságellenőrzések a konkrét folyamatokra, eljárásokra és rendszerekre koncentrálnak.

A fenti ellenőrzések mellett az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság elvégzi a hagyományos költségvetési ellenőrzéseket.

A kötelezettségvállalások előzetes vizsgálata

Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság valamennyi kötelezettségvállalását megvizsgálja a pénzügyi és a HR üzleti kapcsolattartó részleg vezetője. Ennek következtében a kötelezettségvállalás alá eső összegek 100 %-ára terjed ki az előzetes vizsgálat. Ez az eljárás magas szinten biztosítja az ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét.

A kifizetések előzetes vizsgálata

A kifizetések 100 %-át előzetesen vizsgálják. Ezen túlmenően hetente legalább (minden kiadási kategóriából) egy kifizetést kiválasztanak a pénzügyi és a HR üzleti

kapcsolattartó részleg vezetője által végzett előzetes vizsgálat céljából. A vizsgálat terjedelmére nem határoztak meg célt, mivel annak célja a kifizetések „véletlenszerű” ellenőrzése, annak megvizsgálása érdekében, hogy valamennyi kifizetést az előírásoknak megfelelően készítették-e elő. A fennmaradó kifizetéseket a hatályos szabályok szerint naponta dolgozzák fel.

A közvetve megbízott, engedélyezésre jogosult tisztviselők nyilatkozatai

Valamennyi közvetve megbízott, engedélyezésre jogosult tisztviselő az érintett éves tevékenységi jelentést alátámasztó nyilatkozatokat ír alá. E nyilatkozatok a program szerinti műveletekre vonatkoznak. A közvetve megbízott, engedélyezésre jogosult tisztviselők nyilatkoznak arról, hogy a költségvetés végrehajtásához kapcsolódó műveleteket a pénzgazdálkodás hatékonyságának alapelveivel összhangban hajtották végre, hogy az alkalmazott irányítási és ellenőrzési rendszerek kellő biztosítékot nyújtottak az ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét illetően, valamint hogy az ezekhez a műveletekhez kapcsolódó kockázatokat megfelelően azonosították, jelentették, és végrehajtották a kockázatokat enyhítő intézkedéseket.

- 2.2.3. *A kontroll költséghatékonyságának becslése és indokolása (a „kontroll költségei ÷ a kezelt kapcsolódó források értéke” hányados) és a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)*

A kialakított ellenőrzési mechanizmusok lehetővé teszik az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság számára, hogy kellőképpen biztosítsa a kiadások minőségét és szabályszerűségét, valamint csökkentse a meg nem felelés kockázatát. A fenti ellenőrzési stratégiai intézkedések a 2 %-ban megjelölt célérték alá csökkentik a lehetséges kockázatokat, és valamennyi kedvezményezettet eléri. A további kockázatcsökkentést szolgáló kiegészítő intézkedések aránytalanul magas költséget eredményeznének, és ezért ilyenek nincsenek előirányozva. A fenti ellenőrzési stratégia végrehajtásával járó összköltség – a Fiscalis program keretébe tartozó valamennyi kiadás tekintetében – az összes kifizetés 1,6 %-ára van korlátozva. Ez az arány várhatóan a jelenlegi kezdeményezés tekintetében is megmarad. A program ellenőrzési stratégiája a meg nem felelés kockázatát gyakorlatilag nullára csökkenti, és a kapcsolódó kockázatokkal arányos marad.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket, pl. a csalás elleni stratégiából.

Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) – az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanács rendeletben³, valamint a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben⁴ foglalt rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően – nyomozásokat, többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat folytathat annak megállapítására, hogy valamely támogatási megállapodással, támogatási határozattal vagy az e rendelet alapján finanszírozott szerződéssel összefüggésben történt-e az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás, korrupció vagy más jogellenes cselekmény.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 1073/1999/EK rendelete (1999. május 25.) az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról (HL L 136., 1999.5.31., 1. o.).

⁴ A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete/fejezetei és a költségvetés érintett kiadási sora/sorai

- Jelenlegi költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	14.03.01	diff./nem diff. ¹	EFTA-országoktól ²	tagjelölt országoktól ³	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	Az adórendszerek megfelelő működésének javítása	diff./nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám	diff.	EFTA-országoktól	tagjelölt országoktól	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	Nem alkalmazandó	diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

¹ Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

² EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

³ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelöltek.

3.2. A javaslat előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása

3.2.1. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	14.03.01
---	------	----------

Főigazgatóság: Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság			2022	2023	2024	2025	2026	2027	ÖSSZESEN	
• Operatív előirányzatok										
Költségvetési sor: 14.03.01	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088	
	Kifizetési előirányzatok	(2a)		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,008	
Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN			Kötelezettségvállalási előirányzatok	= $(1a)+(1b)+(3)$	0,680	0,082	0,082	0,082	0,082	1,088
			Kifizetési előirányzatok	= $(2a)+(2b)+(3)$		0,680	0,082	0,082	0,082	0,082

A többéves pénzügyi keret fejezete	7	„Igazgatási kiadások”
---	---	-----------------------

Ezt a részt az igazgatási jellegű költségvetési adatok táblázatában kell kitölteni, melyet először a [pénzügyi kimutatás mellékletébe](#) (a belső szabályzat V. melléklete) kell bevezetni; a mellékletet a szolgálatközi konzultációhoz fel kell tölteni a DECIDE rendszerbe.

millió EUR (három tizedesjegyig) folyó árak

		2023	2024	2025	2026	2027	A 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret ÖSSZESEN
Főigazgatóság: Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság							
• Humánerőforrás		0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,444
• Egyéb igazgatási kiadások – kiküldetések		0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,028
Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,472
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------

millió EUR (három tizedesjegyig) folyó árak

		2023	2024	2025	2026	2027	A 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret

							ÖSSZESEN	
A többéves pénzügyi keret 1–7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN		Kötelezettségvállalási előirányzatok	1	0,120	0,120	0,120	0,120	1,480
	Kifizetési előirányzatok		0,320	0,718	0,120	0,120	0,120	1,398

3.2.2. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	2028. év	2029. év	ÖSSZESEN
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	----------

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETE								
Humán erőforrás	0,300	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,036	0,516
Egyéb igazgatási kiadások	0,020	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,002	0,032
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉNEK részösszege	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548

A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE ¹ bele nem tartozó előirányzatok								
Humán erőforrás								
Egyéb igazgatási jellegű kiadások								
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok								

ÖSSZESEN	0,320	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,038	0,548
-----------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

A humán erőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

¹ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.2.1. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	2023. év	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	2028. év	Összesen
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)							
20 01 02 01 (a központban és a bizottsági képviselőteken)	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8
20 01 02 03 (a küldöttségeknél)							
01 01 01 01 (közvetett kutatás)							
01 01 01 11 (közvetlen kutatás)							
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)							
• Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve¹							
20 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)							
20 02 03 (AC, AL, END, INT és JPD a küldöttségeknél)							
XX 01 xx yy zz ²	– a központban						
	– a küldöttségeknél						
01 01 01 02 (AC, END, INT – közvetett kutatás)							
01 01 01 12 (AC, END, INT – közvetlen kutatás)							
Egyéb költségvetési sor (kérjük megnevezni)							
ÖSSZESEN	1	1	0,4	0,2	0,1	0,1	2,8

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	A tagállamokkal folytatott megbeszélések és levelezés előkészítése, a formanyomtatványok, az informatikai formátumok és a központi adattár kidolgozása.
Külső munkatársak	Nem alkalmazandó

¹ AC = szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END = kirendelt nemzeti szakértő; INT = kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JPD = küldöttségi pályakezdő szakértő.

² Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

3.2.3. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

A javaslat/kezdeményezés

- teljes mértékben finanszírozható a többéves pénzügyi keret érintett fejezetén belüli átcsoportosítás révén.

--

- a többéves pénzügyi keret lekötetlen mozgásterének és/vagy a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben meghatározott különleges eszközök felhasználását teszi szükségessé.

Fejtse ki, mire van szükség, meghatározva az érintett fejezeteket és költségvetési sorokat, a megfelelő összegeket és a felhasználni javasolt eszközöket.

- a többéves pénzügyi keret módosítását teszi szükségessé.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési sorokat és a megfelelő összegeket.
--

3.2.4. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

A javaslat/kezdeményezés

- nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást
- előírányoz harmadik felek általi társfinanszírozást az alábbi becslések szerint:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre)

	N. ¹ év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető.			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

¹ Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve. Az „N” helyére a végrehajtás várható első évét kell beírni (például: 2021). A következő évek esetében ugyanígy kell eljárni.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást
 - kérjük adja meg, hogy a bevétel kiadási sorhoz van-e rendelve

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ²					A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető.		
		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év				
... jogcímcsoport									

A címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési sor(oka)t.

Egyéb megjegyzések (pl. a bevételre gyakorolt hatás számítására használt módszer/képlet vagy egyéb más információ).

² A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a 20 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegnek felel meg.